

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 14 września 2016 r.
(OR. en)**

**2015/0096 (COD)
LEX 1690**

**PE-CONS 14/1/16
REV 1**

**PECHE 131
CODEC 411**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE WIELOLETNIEGO PLANU ODBUDOWY
ZASOBÓW TUŃCZYKA BŁĘKITNOPIŁETWEGO
WE WSCHODNIM ATLANTYKU I W MORZU ŚRÓDZIEMNYM
ORAZ UCHYLENIA ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 302/2009**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/...

z dnia 14 września 2016 r.

w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 383 z 17.11.2015, s. 100.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 18 lipca 2016 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem wspólnej polityki rybołówstwa, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹, jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która pozwoli na osiągnięcie zrównoważonych warunków gospodarczych, środowiskowych i społecznych.
- (2) Unia jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego (zwanej dalej „Konwencją”)².
- (3) W 2006 r. na 15. specjalnym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (zwanej dalej „ICCAT”), ustanowionej na mocy Konwencji, przyjęto zalecenie 06-05 ustanawiające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, kończący się w 2022 r. (zwany dalej „planem odbudowy”). Zalecenie to weszło w życie w dniu 13 czerwca 2007 r.
- (4) W planie odbudowy uwzględniono specyfikę różnego rodzaju narzędzi i technik połowowych. Przy wdrażaniu planu odbudowy Unia i państwa członkowskie powinny dążyć do promowania działań w ramach rybołówstwa przybrzeżnego oraz stosowania narzędzi i technik połowowych, które są selektywne i mają ograniczone skutki dla środowiska, w tym narzędzi i technik stosowanych w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, tym samym przyczyniając się do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia lokalnych społeczności.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

² Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34).

- (5) Zalecenie ICCAT 06-05 wdrożono do prawa Unii rozporządzeniem Rady (WE) nr 1559/2007¹.
- (6) Na 16. specjalnym posiedzeniu ICCAT w 2008 r. przyjęto zalecenie 08-05 zmieniające zalecenie 06-05. W celu odbudowania zasobów tuńczyka błękitnopłetwego w zaleceniu 08-05 przewidziano stopniowe zmniejszenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu w okresie od 2007 do 2011 r., ograniczenia połowów na pewnych obszarach i w pewnych okresach, nowy minimalny rozmiar tuńczyka błękitnopłetwego, środki dotyczące rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, środki dotyczące możliwości związanych z połowem i hodowlą, a także wzmocnienie systemu wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT.
- (7) Zalecenie ICCAT 08-05 wdrożono do prawa Unii rozporządzeniem Rady (WE) nr 302/2009².
- (8) Na 17. specjalnym posiedzeniu ICCAT w 2010 r. przyjęto zalecenie 10-04 zmieniające zalecenie 08-05. W celu odbudowania zasobów tuńczyka błękitnego w zaleceniu 10-04 ustanowiono dalsze obniżenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu i zdolności połowowej oraz zastrzono środki kontroli, w szczególności w odniesieniu do operacji transferu i umieszczania w sadzach. Przewidziano w nim także dodatkowe doradztwo ze strony Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki z ICCAT (zwanego dalej „SCRS”) w 2012 r. w zakresie identyfikacji tarlisk i tworzenia rezerwatów.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1559/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. ustanawiające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 8).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 1).

- (9) Aby dokonać wdrożenia zmienionych międzynarodowych środków ochronnych ustanowionych w zaleceniu 10-04 do prawa Unii, rozporządzenie (WE) nr 302/2009 zostało zmienione rozporządzeniem (UE) nr 500/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady¹.
- (10) Na 18. specjalnym posiedzeniu ICCAT w 2012 r. przyjęto zalecenie 12-03 zmieniające zalecenie 10-04. W celu wzmocnienia skuteczności planu odbudowy w zaleceniu 12-03 ustanowiono środki techniczne w odniesieniu do operacji transferu i umieszczania w sadzach żywego tuńczyka błękitnopłetwego, nowych wymogów dotyczących raportów połowowych oraz wdrażania programu obserwatorów regionalnych ICCAT i zmian w okresach połowu. Ponadto wzmocniona została rola Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki w odniesieniu do oceny zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.
- (11) Na 23. posiedzeniu zwyczajnym w 2013 r. ICCAT przyjęła zalecenie 13-07 zmieniające zalecenie 12-03, wprowadzając niewielkie zmiany okresów połowu, które nie wpływają na flotę unijną. Ponadto zostało przyjęte zalecenie 13-08, które stanowi uzupełnienie planu odbudowy. W zaleceniu 13-08 ustanowiono wspólną procedurę stosowania systemów kamer stereoskopowych do oszacowania ilości tuńczyka błękitnopłetwego w miejscu umieszczania w sadzach i wprowadzono elastyczną datę rozpoczęcia okresu połowu dla kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi we wschodnim Atlantyku.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 500/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 157 z 16.6.2012, s. 1).

- (12) Aby dokonać wdrożenia podstawowych środków, takich jak środki dotyczące okresów połowu zawartych w zaleceniach 12-03 i 13-08 do prawa Unii, rozporządzenie (WE) nr 302/2009 zostało zmienione rozporządzeniem (UE) nr 544/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady¹.
- (13) Na 19. specjalnym posiedzeniu ICCAT w 2014 r. przyjęto zalecenie 14-04 zmieniające zalecenie 13-07 i uchylające zalecenie 13-08. W planie odbudowy usprawniono niektóre z istniejących przepisów dotyczących kontroli, doprecyzowano procedury wykorzystania kamer stereoskopowych w miejscu umieszczania w sadzach i wprowadzono środki w odniesieniu do operacji wypuszczania i postępowania z martwymi rybami.
- (14) Zalecenie 14-04 jest wiążące dla Unii.
- (15) Wszelkie zmiany w planie odbudowy przyjętym przez ICCAT w latach 2012, 2013 i 2014, które nie zostały jeszcze wdrożone, należy wdrożyć do prawa Unii. Ponieważ przedmiotowe wdrożenie dotyczy planu obudowy, którego cele i środki zostały określone przez ICCAT, niniejsze rozporządzenie nie obejmuje całej treści wieloletnich planów w wersji zawartej w art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 544/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 163 z 29.5.2014, s. 7).

- (16) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ustanawia pojęcie minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony. Aby zapewnić spójność, pojęcie minimalnych rozmiarów przyjęte przez ICCAT powinno zostać transponowane do prawa Unii jako minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony. W konsekwencji odniesienia do minimalnych rozmiarów tuńczyka błękitnopłetwego w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/98¹ powinny być odczytywane jako odniesienia do minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony w niniejszym rozporządzeniu.
- (17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących operacji transferu, umieszczania w sadzach oraz rejestrowania i zgłaszania działań dotyczących tonarów i działań statków, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011².
- (18) Niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 302/2009 przestały być aktualne, tym bardziej że kwestie w nich uregulowane są obecnie objęte innymi aktami Unii. Inne przepisy należy uaktualnić w celu uwzględnienia zmian w ustawodawstwie, w szczególności zmian wynikających z przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 23).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (19) W szczególności, rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009¹ ustanawia unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem, tak aby zapewnić przestrzeganie wszystkich przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, a rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011² określa szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008³ ustanawia wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Akty te obejmują teraz niektóre kwestie regulowane rozporządzeniem (WE) nr 302/2009, w szczególności jego art. 33 dotyczący środków wykonawczych i załącznik VIII dotyczący transmisji danych systemu monitorowania statków (zwanego dalej „VMS”). W związku z tym nie ma potrzeby uwzględniania tych przepisów w niniejszym rozporządzeniu.
- (20) Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 404/2011 współczynniki przeliczeniowe przyjęte przez SCRS stosuje się w celu obliczenia ekwiwalentu masy przetworzonego tuńczyka błękitnopłetwego, w tym do celów niniejszego rozporządzenia.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

- (21) Ponadto zgodnie z art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 przyjęto decyzję wykonawczą Komisji 2014/156/UE¹. Ta decyzja wykonawcza ustanawia między innymi docelowe wartości odniesienia i cele w zakresie kontroli połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- (22) W zaleceniu ICCAT 06-07 ustanowiono program pobierania próbek w celu oszacowania liczby tuńczyków błękitnopłetwych w zależności od ich rozmiarów w kontekście hodowli. Przepis ten został wdrożony przez art. 10 rozporządzenia (WE) nr 302/2009. Niniejsze rozporządzenie nie musi szczegółowo określać programu pobierania próbek, ponieważ potrzeby takiego programu pobierania próbek są obecnie w pełni objęte programami ustanowionymi na mocy pkt 83 zalecenia 14-04, które ma zostać wdrożone przez niniejsze rozporządzenie.
- (23) W celu zapewnienia jasności, uproszczenia przepisów i pewności prawa rozporządzenie (WE) nr 302/2009 powinno zostać uchylone.

¹ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/156/UE z dnia 19 marca 2014 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz połowów sardynki i sardeli w północnym Adriatyku (Dz.U. L 85 z 21.3.2014, s. 15).

- (24) W celu spełnienia przez Unię jej zobowiązań międzynarodowych na mocy Konwencji, w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/98 przewidziano odstępstwa od obowiązku wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego zawartego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 2015/98 wdraża określone przepisy zalecenia ICCAT 13-07, które ustanawiają obowiązek w zakresie odrzutów i uwalniania dla statków i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w niektórych przypadkach. Niniejsze rozporządzenie nie musi zatem zawierać takich zobowiązań dotyczących odrzutów i wypuszczeń i w związku z tym pozostanie bez wpływu na analogiczne przepisy określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/98,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie określa ogólne zasady realizacji przez Unię planu odbudowy zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 1.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

Artykuł 2

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia, zgodnie z planem odbudowy określonym w art. 3 pkt 1, jest osiągnięcie do 2022 r. biomasy tuńczyka błękitnopłetwego odpowiadającej maksymalnemu zrównoważonemu połowowi z co najmniej 60-procentowym prawdopodobieństwem osiągnięcia tego celu.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „plan odbudowy” oznacza wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, który obowiązuje od 2007 r. do 2022 r. i został zalecony przez ICCAT;

- 2) „statek rybacki” oznacza każdy statek z napędem wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystywania w celu przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, w tym statki łowcze, statki przetwórcze, statki wspierające, holowniki, statki przeładunkowe i statki transportowe wyposażone do celów transportu produktów z tuńczyka oraz statki pomocnicze rybołówstwa, z wyjątkiem kontenerowców;
- 3) „statek łowczy” oznacza statek wykorzystywany w celu przemysłowego połowu zasobów tuńczyka błękitnopłetwego;
- 4) „statek przetwórczy” oznacza statek, na którym produkty rybołówstwa poddaje się przed ich opakowaniem co najmniej jednej z następujących operacji: filetowanie lub krojenie, mrożenie lub przetwarzanie;
- 5) „statek pomocniczy rybołówstwa” oznacza każdy statek wykorzystywany do transportu martwego (nieprzetworzonego) tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub hodowli, z okrężnicy lub tonara do wyznaczonego portu lub statku przetwórczego;
- 6) „holownik” oznacza każdy statek używany do holowania sadzów;
- 7) „statek pomocniczy” oznacza każdy inny statek rybacki, o którym mowa w pkt 2;
- 8) „aktywne połowy” oznaczają – w przypadku każdego statku łowczego i tonara – fakt, że w danym okresie połowu gatunkiem docelowym jest tuńczyk błękitnopłetwy;
- 9) „wspólna operacja połowowa” oznacza wszelkie operacje wykonywane przez co najmniej dwa sejnery, w przypadku których połowy jednego sejniera przypisuje się jednemu lub kilku innym sejnierom zgodnie z kluczem przydziału;

- 10) „operacje transferu” oznaczają:
- (i) transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sieci statku łowczego do sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - (ii) transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie do innego sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - (iii) transfer sadza z tuńczykiem błękitnopłetwym z holownika na inny holownik;
 - (iv) transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego miejsca hodowli lub tuczu do innego;
 - (v) transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z tonara do sadza wykorzystywanego w transporcie;
- 11) „transfer kontrolny” oznacza każdy kolejny transfer realizowany na wniosek podmiotów zajmujących się połowami/hodowlą lub organów kontrolnych w celu sprawdzenia ilości ryb, które zostały przeniesione;
- 12) „tonar” oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi tuńczyka błękitnopłetwego do wnętrza pułapki lub szeregu pułapek, w których jest on utrzymywany przed odławianiem;
- 13) „umieszczenie w sadzu” oznacza transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub tonara do sadzów wykorzystywanych w hodowli;
- 14) „hodowla” oznacza umieszczenie tuńczyka błękitnopłetwego w sadzu przeznaczonym do hodowli i późniejsze karmienie w celu tuczenia i zwiększenia całkowitej biomasy;
- 15) „miejsce hodowli lub tuczu” oznacza instalację wykorzystywaną do hodowli tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy pomocy tonarów lub sejnerów;
- 16) „odławianie” oznacza zabijanie tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu lub w tonarach;

- 17) „przeładunek” oznacza przeładowanie części lub całości ładunku ryb ze statku rybackiego na inny statek rybacki. Rozładunku martwego tuńczyka błękitnopłetwego z okrężnicy lub holownika na statki pomocnicze rybołówstwa nie uznaje się za przeładunek;
- 18) „rybołówstwo sportowe” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy należą do krajowej organizacji sportowej lub posiadają krajową licencję sportową;
- 19) „rybołówstwo rekreacyjne” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy nie należą do krajowej organizacji sportowej ani nie posiadają krajowej licencji sportowej;
- 20) „kamera stereoskopowa” oznacza kamerę z dwoma lub więcej soczewkami, z oddzielnym czujnikiem obrazu lub oddzielnymi klatkami dla każdej soczewki, pozwalającą na rejestrowanie trójwymiarowych obrazów;
- 21) „kamera kontrolna” oznacza kamerę stereoskopową lub tradycyjną kamerę wideo wykorzystywaną do celów kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
- 22) „BCD” lub „elektroniczny BCD” oznacza dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego. W stosownych przypadkach, odniesienie do BCD zastępuje się odniesieniem do eBCD;
- 23) „odpowiedzialne państwo członkowskie” lub „państwo członkowskie odpowiedzialne za” oznacza państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega tonar lub miejsce hodowli lub tuczu, a w przypadkach gdy są one położone na pełnym morzu – państwo członkowskie, w którym operator tonara lub miejsca hodowli lub tuczu ma siedzibę;

- 24) „zadanie II” oznacza zadanie II zgodnie z definicją ICCAT w „Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych” (wydanie trzecie, ICCAT, 1990);
- 25) „CPC” oznaczają umawiające się strony konwencji oraz niebędące umawiającymi się stronami współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie;
- 26) „obszar objęty Konwencją” oznacza obszar geograficzny objęty środkami ICCAT, jak określono w art. 1 Konwencji.

Artykuł 4

Długość statków

Długości statków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, należy rozumieć jako długości całkowite.

Rozdział II

Środki zarządzania

Artykuł 5

Warunki dotyczące środków zarządzania

- 1. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby nakład połowowy jego statków łowczych i tonarów był proporcjonalny do uprawnień do połowów tuńczyka błękitnopłetwego dostępnych temu państwu członkowskiemu we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- 2. Zakazane jest przenoszenie niewykorzystanych kwot.
- 3. Zakazane jest czarterowanie unijnych statków rybackich do celów połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

Artykuł 6

Przedkładanie rocznych planów połowowych, planów zarządzania zdolnością połowową i planów zarządzania hodowlą

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie, którym przydzielono kwotę dla tuńczyka błękitnopłetwego, przedkładają Komisji:
 - a) roczny plan połowowy dla statków łowczych i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym;
 - b) roczny plan zarządzania zdolnością połowową zapewniający, by zdolność połowowa państwa członkowskiego była współmierna do przyznanej mu kwoty.
2. Komisja zestawia plany, o których mowa w ust. 1, i włącza je do unijnego planu zarządzania zdolnością połowową. Komisja przekazuje ten plan do Sekretariatu ICCAT do dnia 15 lutego każdego roku w celu omówienia i zatwierdzenia przez ICCAT.
3. Do dnia 15 kwietnia każdego roku każde państwo członkowskie, które zamierza zmienić obowiązujący plan ICCAT dotyczący zdolności w zakresie hodowli przekazuje roczny plan zarządzania hodowlą Komisji, która przekazuje go do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 7
Roczne plany połowowe

1. W rocznym planie połowowym przedkładanym przez każde państwo członkowskie, któremu przydzielono kwotę dla tuńczyka błękitnopłetwego, ustala się kwoty przydzielone dla każdej grupy narzędzi połowowych, o których mowa w art. 11 i 12, w tym informacje dotyczące:
 - a) dla statków łowczych o długości powyżej 24 metrów wymienionych w wykazie statków, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a), indywidualne kwoty przyznane tym statkom oraz istniejące środki zapewniające zgodność z indywidualnymi kwotami połowowymi i uprawnieniami do przyłowu;
 - b) dla statków łowczych o długości poniżej 24 metrów i dla tonarów, przynajmniej kwotę przyznaną organizacjom producentów lub grupom statków dokonujących połowów z użyciem podobnych narzędzi połowowych.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) indywidualne kwoty przyznane każdemu statkowi łowczemu o długości powyżej 24 metrów mogą zostać zgłoszone najpóźniej 30 dni przed rozpoczęciem okresu połowu mającego zastosowanie do każdego takiego statku.
3. Wszelkie późniejsze zmiany rocznego planu połowowego lub indywidualnych kwot przyznanych statkom łowczym o długości powyżej 24 metrów i wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a), są przekazywane przez zainteresowane państwo członkowskie do Komisji przynajmniej na co najmniej trzy dni przed przeprowadzeniem działania odpowiadającego tej zmianie. Komisja przekazuje taką zmianę do Sekretariatu ICCAT co najmniej 48 godzin przed przeprowadzeniem działania odpowiadającego tej zmianie.

Artykuł 8

Przydział uprawnień do połowów

Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy przydzielaniu uprawnień do połowów dostępnych państwom członkowskim państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym, oraz dążą do sprawiedliwego podziału kwot krajowych pomiędzy różne segmenty floty, uwzględniając rybołówstwo tradycyjne i tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, a także do stworzenia zachęt dla unijnych statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko.

Artykuł 9

Plany zarządzania zdolnością połowową

1. Roczny plan zarządzania zdolnością połowową przedkładany przez każde państwo członkowskie, któremu przydzielono kwotę dla tuńczyka błękitnopłetwego, musi być zgodny z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
2. Maksymalną liczbę tonarów zarejestrowanych w danym państwie członkowskim i statków rybackich pływających pod banderą państwa członkowskiego, które mogą poławiać, zatrzymywać na statku, dokonywać przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego, ustala się zgodnie z Traktatem o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
3. Maksymalna liczba i odpowiadająca jej pojemność brutto statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego uczestniczących w połowach tuńczyka błękitnopłetwego zostaje ograniczona do liczby – oraz całkowitej odpowiadającej jej pojemności brutto – statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego, które poławiały, zatrzymywały na statku, dokonywały przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 1 lipca 2008 r. Ograniczenie to stosuje się do statków łowczych w zależności od rodzaju narzędzia połowowego.

4. W odniesieniu do statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego na mocy odstępstwa, o którym mowa w art. 14 ust. 2, w załączniku I określono dodatkowe warunki ustalania maksymalnej liczby statków rybackich.
5. Maksymalna liczba tonarów danego państwa członkowskiego uczestniczących w połowach tuńczyka błękitnopłetwego jest ograniczona do liczby tonarów upoważnionych przez to państwo członkowskie do dnia 1 lipca 2008 r.
6. W drodze odstępstwa od ust. 3 i 5 niniejszego artykułu, w odniesieniu do lat 2016 i 2017, w przypadku gdy państwo członkowskie jest w stanie wykazać, że jego zdolność połowowa może uniemożliwić mu wykorzystanie pełnej przyznanej kwoty, to państwo członkowskie może podjąć decyzję o włączeniu większej liczby statków i tonarów do swoich rocznych planów połowowych, o których mowa w art. 7.
7. W odniesieniu do lat 2016 i 2017, każde państwo członkowskie ogranicza liczbę sejnerów do takiej liczby sejnerów, jaka została przez nie upoważniona w roku 2013 lub 2014. Nie ma to zastosowania do sejnerów działających na mocy odstępstwa określonego w art. 14 ust. 2 lit. b).
8. Przy opracowywaniu planów zarządzania zdolnością połowową, zdolność połowową każdego państwa członkowskiego oblicza się w oparciu o najlepsze współczynniki połowu przypadające na statek i rodzaj narzędzia połowowego oszacowane przez SCRS w swoim sprawozdaniu z 2009 r. i uzgodnione przez ICCAT w 2010 r. na międzysesyjnym posiedzeniu komitetu zgodności ICCAT¹. Po wszelkich zmianach tych współczynników połowu dokonanych przez SCRS państwa członkowskie zawsze stosują najnowsze współczynniki połowu uzgodnione przez ICCAT.

¹ Sprawozdanie z międzysesyjnego posiedzenia komitetu zgodności, Madryt, Hiszpania, 24–26 lutego 2010 r., pkt 5 i dodatek 3 do załącznika 4.2.

Artykuł 10
Plany zarządzania hodowlą

1. Roczny plan zarządzania hodowlą przedkładany przez każde państwo członkowskie musi być zgodny z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
2. Maksymalną zdolność w zakresie hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego dla każdego państwa członkowskiego oraz maksymalną wprowadzaną ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego, którą każde państwo członkowskie może rozdzielić między swoje farmy, określa się zgodnie z TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
3. Maksymalna zdolność państwa członkowskiego w zakresie hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego zostaje ograniczona do zdolności w zakresie hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu tego państwa członkowskiego, które były zarejestrowane w rejestrze miejsc hodowli lub tuczu ICCAT lub dopuszczone i zgłoszone ICCAT w dniu 1 lipca 2008 r.
4. Maksymalna ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego wprowadzana do miejsc hodowli lub tuczu danego państwa członkowskiego zostaje ograniczona do poziomu ilości wprowadzanych i zarejestrowanych w ICCAT przez miejsca hodowli lub tuczu tego państwa członkowskiego w latach 2005, 2006, 2007 lub 2008.
5. W granicach maksymalnej wprowadzanej ilości złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego, o której mowa w ust. 4, każde państwo członkowskie przydziela maksymalne roczne ilości możliwe do wprowadzenia w jego miejscach hodowli lub tuczu.

Rozdział III

Środki techniczne

SEKCJA 1

SEZONY POŁOWOWE

Artykuł 11

*Taklowce, sejnery, trawlerzy do połowów pelagicznych, tonary
oraz rybołówstwo sportowe i rekreacyjne*

1. Połowy tuńczyka błękitnopłetwego prowadzone we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym przez duże statki łowcze o długości powyżej 24 m poławiające gatunki pelagiczne takłami oceanicznymi są dozwolone od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja, z wyjątkiem obszaru na zachód od 10° W i na północ od 42° N oraz obszaru norweskiej wyłącznej strefy ekonomicznej, gdzie tego rodzaju połowy są dozwolone w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 stycznia.
2. Połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym są dozwolone od dnia 26 maja do dnia 24 czerwca, z wyjątkiem obszaru norweskiej wyłącznej strefy ekonomicznej, gdzie tego rodzaju połowy są dozwolone w okresie od dnia 25 czerwca do dnia 31 października.
3. Połowy tuńczyka błękitnopłetwego trawlerami do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku są dozwolone od dnia 16 czerwca do dnia 14 października.
4. Połowy sportowe i rekreacyjne tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym są dozwolone w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 14 października.

5. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego narzędziami innymi niż narzędzia, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu i w art. 12, w tym tonarami, przez cały rok, zgodnie ze środkami ICCAT w zakresie zarządzania i ochrony.

Artykuł 12

Klipry tuńczykowe oraz statki do połowu wędami holowanymi

1. Połowy tuńczyka błękitnopłetwego kliprami tuńczykowymi oraz statkami do połowu wędami holowanymi we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym są dozwolone od dnia 1 lipca do dnia 31 października.
2. Pod warunkiem że nie będzie to miało wpływu na ochronę tarlisk oraz że całkowity czas trwania okresu połowu dla tych rodzajów połowów nie przekroczy czterech miesięcy, każde państwo członkowskie może zdecydować o innej dacie rozpoczęcia połowów dla kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi pływających pod ich banderą i działających na wschodnim Atlantyku.
3. Każde państwo członkowskie określa w swoim rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 7, czy daty rozpoczęcia tych połowów zostały zmienione, jak również podaje współrzędne odnośnych obszarów.

SEKCJA 2
MINIMALNY ROZMIAR ODNIESIENIA DO CELÓW OCHRONY,
PRZYPADKOWE POŁOWY I PRZYŁOWY

Artykuł 13
Obowiązek wyładunku

Przepisy niniejszej sekcji pozostają bez uszczerbku dla art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w tym dla wszelkich obowiązujących odstępstw od tego artykułu.

Artykuł 14
Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

1. Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym wynosi 30 kg lub 115 cm długości ogonowej.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 przy następujących połowach minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony tuńczyka błękitnopłetwego wynosi 8 kg lub 75 cm długości ogonowej:
 - a) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany we wschodnim Atlantyku klipami tuńczykowymi i statkami do połowu wędami holowanymi;
 - b) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Adriatyckim do celów hodowli;
 - c) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Śródziemnym w ramach tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego świeżych ryb klipami tuńczykowymi, takłowcami i statkami do połowu ręcznego bez wędziska.

3. Specjalne warunki mające zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w ust. 2, określono w załączniku I.
4. Zainteresowane państwa członkowskie wydają specjalne zezwolenia statkom, które będą poławiały na mocy odstępstwa, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Statki, których to dotyczy, wskazuje się w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a). W tym celu stosuje się przepisy art. 20 i 21.

Artykuł 15

Przypadkowe połowy

1. Z zastrzeżeniem art. 14 ust. 1, dla wszystkich statków łowczych i tonarów dokonujących aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego dozwolone są przypadkowe połowy tuńczyka błękitnopłetwego o masie między 8 a 30 kg lub długości ogonowej między 75 a 115 cm wynoszące maksymalnie 5 %.
2. Odsetek 5 %, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie całkowitego połowu tuńczyka błękitnopłetwego w liczbie sztuk zatrzymanych na statku lub znajdujących się w tonarze w dowolnym momencie po każdej operacji połowowej.
3. Przypadkowe połowy odlicza się z kwoty państwa członkowskiego odpowiedzialnego za dany statek łowczy lub tonar.
4. Przypadkowe połowy tuńczyka błękitnopłetwego podlegają przepisom art. 25, 30, 31 i 32.

Artykuł 16

Przyłów

1. Każde państwo członkowskie przewiduje przyłów tuńczyka błękitnopłetwego w ramach swojej kwoty i informuje o tym Komisję, przekazując jej plan połowowy. Taki przepis zapewnia odliczenie wszystkich martwych ryb od kwoty danego państwa członkowskiego.
2. Unijne statki rybackie nieprowadzące aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego starają się, by w dowolnym momencie w następstwie operacji połowowej przyłów tuńczyka błękitnopłetwego nie przekroczył 5 % całkowitego połowu na statku, wyrażonego masą lub liczbą ryb. Obliczanie tego odsetka w oparciu o liczbę ryb ma zastosowanie wyłącznie do tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, którymi zarządza ICCAT. Każde państwo członkowskie odlicza od swojej kwoty wszystkie martwe ryby z przyłówów.
3. W przypadku państw członkowskich bez kwoty tuńczyka błękitnopłetwego, odpowiednie przyłowy odlicza się od specjalnej unijnej kwoty przyłówów tuńczyka błękitnopłetwego określonej zgodnie z TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
4. Jeżeli kwota przyznana państwu członkowskiemu danego statku rybackiego lub tonara została już wykorzystana, unika się wszelkich połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Martwy tuńczyk błękitnopłetwy zostaje wyladowany cały i nieprzetworzony oraz podlega konfiskacie i odpowiednim działaniom następczym. Zgodnie z art. 29 każde państwo członkowskie corocznie przedstawia Komisji informacje na temat ilości takiego martwego tuńczyka błękitnopłetwego, a Komisja następnie przekazuje je do Sekretariatu ICCAT.
5. Procedury, o których mowa w art. 27, 30, 31, 32 i 56, stosuje się do przyłówów.

SEKCJA 3

WYKORZYSTYWANIE ŚRODKÓW POWIETRZNYCH

Artykuł 17

Wykorzystywanie środków powietrznych

Zakazane jest wykorzystywanie do poszukiwań tuńczyka błękitnopłetwego wszelkich środków powietrznych, w tym samolotów, śmigłowców lub wszelkiego rodzaju bezzałogowych statków powietrznych.

Rozdział IV

Rybołówstwo sportowe i rekreacyjne

Artykuł 18

Specjalne kwoty na rybołówstwo sportowe i rekreacyjne

Każde państwo członkowskie, któremu przydzielono kwotę dla tuńczyka błękitnopłetwego, reguluje rybołówstwo sportowe i rekreacyjne poprzez przyznanie określonej kwoty do celów tych połowów i informuje o tym Komisję, przekazując jej swój plan połowowy.

Artykuł 19

Połowy sportowe i rekreacyjne

1. Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego reguluje rybołówstwo sportowe i rekreacyjne poprzez wydawanie statkom upoważnień do połowów do celów rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego.
2. W odniesieniu do rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, dany statek może dokonać połowu nie więcej, niż jednego tuńczyka błękitnopłetwego dziennie.
3. Każdego tuńczyka błękitnopłetwego wyladowuje się całego, oskrobanego lub wypatroszonego. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki, aby w jak największym stopniu zapewnić wypuszczanie żywego tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników złowionych w ramach rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego.
4. Zakazuje się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego.
5. Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów w ramach rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, w tym masę i długość każdego tuńczyka błękitnopłetwego, i przekazuje Komisji dane za poprzedni rok do dnia 30 czerwca każdego roku. Informacje te Komisja przekazuje SCRS.
6. Każde państwo członkowskie odlicza martwe połowy z rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego od kwot przydzielonych zgodnie z art. 7 ust. 1 i art. 18.

Rozdział V

Środki kontrolne

SEKCJA 1

REJESTRY STATKÓW I TONARÓW

Artykuł 20

Rejestry statków

1. Każde państwo członkowskie przekazuje co roku Komisji drogą elektroniczną, w stosownych przypadkach na jeden miesiąc przed rozpoczęciem okresów połowu, o których mowa w art. 11 i 12, a w pozostałych przypadkach na jeden miesiąc przed rozpoczęciem okresu obowiązywania upoważnienia:
 - a) wykaz wszystkich statków łowczych pływających pod jego banderą, upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie upoważnienia do połowów;
 - b) wykaz wszystkich pozostałych statków rybackich, innych niż statki łowcze, pływających pod jego banderą i upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
2. Oba wykazy są sporządzone zgodnie ze wzorem ustalonym w wytycznych w sprawie przedstawiania danych i informacji wymaganych przez ICCAT.
3. Podczas roku kalendarzowego statek rybacki może zostać umieszczony w obydwu wykazach, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem, że nie będzie umieszczony w obydwu wykazach jednocześnie.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawierają nazwę statku i numer unijnego rejestru floty rybackiej (CFR), zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004¹.
5. Nie dopuszcza się przedkładania wykazów z mocą wsteczną. Późniejsze zmiany do wykazów, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się podczas roku kalendarzowego tylko wówczas, jeśli udział zgłoszonego statku rybackiego został uniemożliwiony z uzasadnionych powodów operacyjnych lub ze względu na zaistnienie siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym Komisję, dostarczając:
 - a) pełne dane statku(-ów) rybackiego(-ich) mającego(-ych) zastąpić statek, o którym mowa w ust. 1; oraz
 - b) wyczerpujący wykaz powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.
6. Komisja przesyła informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, do Sekretariatu ICCAT, tak aby statki te mogły zostać wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego lub do prowadzonego przez ICCAT rejestru wszystkich pozostałych statków rybackich (z wyłączeniem statków łowczych) upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego.
7. Art. 8a ust. 2, 6, 7 i 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001² stosuje się z niezbędnymi zmianami.

¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczące rejestru statków rybackich Wspólnoty (Dz.U. L 5, 9.1.2004, s. 25).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

Artykuł 21

Związek z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009

Środki kontroli przewidziane w niniejszym rozdziale stosuje się dodatkowo oprócz środków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, chyba że w niniejszym rozdziale przewidziano inaczej.

Artykuł 22

Upoważnienia do połowów dla statków

1. Z zastrzeżeniem art. 16 unijne statki rybackie niewpisane do rejestru ICCAT, o którym mowa w art. 20 ust. 1, nie są upoważnione do poławiania, zatrzymywania na statku, dokonywania przeładunku, transportu, transferu, przetwarzania ani wylądunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
2. Jeżeli indywidualna kwota zostanie uznana za wyczerpaną, państwo członkowskie bandery cofa upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i może zażądać, aby statek natychmiast skierował się do portu wyznaczonego przez to państwo.

Artykuł 23

Rejestry tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

1. Do dnia 15 lutego każdego roku każde państwo członkowskie przesyła Komisji drogą elektroniczną wykaz swoich tonarów upoważnionych – poprzez wydanie upoważnienia do połowów – do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Wykaz zawiera nazwy i numery rejestracyjne tonarów oraz jest sporządzony zgodnie ze wzorem ustalonym w wytycznych ICCAT w sprawie przedstawiania wymaganych danych i informacji.

2. Komisja przesyła wykaz do Sekretariatu ICCAT, tak aby tonary mogły zostać wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
3. Unijne tonary, które nie są wpisane do rejestru ICCAT, nie są upoważnione do poławiania, zatrzymywania, dokonywania transferu, umieszczania w sadzach ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
4. Art. 8a ust. 2, 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 stosuje się z niezbędnymi zmianami.

Artykuł 24

Wspólne operacje połowowe

1. Wspólne operacje połowowe dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego dozwolone są wyłącznie po wyrażeniu zgody przez zainteresowane państwo(-a) bandery. W celu uzyskania upoważnienia każdy sejnier musi być wyposażony do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i posiadać indywidualną kwotę. Wspólne operacje połowowe z innymi CPC są niedozwolone.
2. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu uzyskania następujących informacji od swoich statków rybackich ubiegających się o zezwolenie na udział we wspólnej operacji połowowej:
 - a) czasu trwania;
 - b) tożsamości zaangażowanych operatorów;
 - c) indywidualnych kwot statków;
 - d) klucza przydziału dokonanych połowów pomiędzy statki rybackie; oraz
 - e) informacji na temat docelowych miejsc hodowli lub tuczu.

3. Co najmniej 15 dni przed rozpoczęciem operacji każde państwo członkowskie przesyła Komisji informacje, o których mowa w ust. 2, w formacie określonym w załączniku VI. Co najmniej 10 dni przed rozpoczęciem operacji Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT i do państwa bandery pozostałych statków rybackich biorących udział we wspólnej operacji połowowej.
4. W przypadku wystąpienia siły wyższej termin określony w ust. 3 nie ma zastosowania do informacji wymaganych na mocy ust. 2 lit. e). W takim przypadku państwa członkowskie mogą przekazać Komisji aktualizację informacji tak szybko, jak to możliwe, wraz z opisem okoliczności składających się na działanie siły wyższej. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

SEKCJA 2

POŁOWY

Artykuł 25

Wymogi rejestracyjne

1. Niezależnie od przestrzegania art. 14, 15, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, kapitan unijnego statku łowczego w stosownych przypadkach wprowadza do dziennika połowowego informacje wymienione w części A załącznika II do niniejszego rozporządzenia.
2. Kapitanowie unijnych holowników, statków pomocniczych rybołówstwa i statków przetwórci rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II część B, C i D.

Artykuł 26

Raporty połowowe przesyłane przez kapitanów i operatorów tonarów

1. Kapitanowie statków łowczych dokonujących aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego przesyłają organom państwa członkowskiego bandery dzienny wyciąg informacji pochodzących z dzienników połowowych, w tym numer w rejestrze ICCAT, nazwę statku, początek i koniec okresu obowiązywania upoważnienia, datę, godzinę, położenie (długość i szerokość geograficzną) oraz liczbę i masę tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w obszarze objętym Konwencją. Informacje te są przekazywane drogą elektroniczną w formacie określonym w załączniku V przez cały okres, w którym statek jest upoważniony do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
2. Kapitanowie sejnów składają dzienne raporty, o których mowa w ust. 1, dotyczące poszczególnych operacji połowowych, także w przypadku tych operacji, w których połów wynosi zero.
3. Raporty, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane przez operatora do organów państwa członkowskiego bandery w przypadku sejnów i statków o długości powyżej 24 metrów – codziennie do godziny 9.00 czasu uniwersalnego za poprzedni dzień, a w przypadku pozostałych statków łowczych – do północy w poniedziałek za poprzedni tydzień kończący się w niedzielę o północy czasu uniwersalnego.
4. Operatorzy tonarów dokonujących aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego przesyłają dzienne raporty połowowe zawierające numer w rejestrze ICCAT, datę, godzinę, połowy (masę oraz liczbę ryb), w tym połowy o wyniku zerowym. Informacje te przekazują organom swojego państwa członkowskiego drogą elektroniczną w ciągu 48 godzin, w formacie określonym w załączniku V, przez cały okres, w którym mają upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące rejestrowania i zgłaszania działań statku i tonaru, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu i w załączniku V. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 2.

Artykuł 27

Tygodniowe i miesięczne raporty połowowe przesyłane przez państwa członkowskie

1. Po otrzymaniu raportów połowowych, o których mowa w art. 26, każde państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje je Komisji drogą elektroniczną oraz niezwłocznie dostarcza Komisji tygodniowe raporty połowowe dla wszystkich statków łowczych i tonarów zgodnie ze wzorem określonym w załączniku V. Komisja co tydzień przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w wytycznych ICCAT w sprawie przedstawiania wymaganych danych i informacji.
2. Do piętnastego dnia każdego miesiąca każde państwo członkowskie informuje Komisję o ilościach tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, które zostały wyładowane, przeładowane, umieszczone w tonarach lub w sadzach w poprzednim miesiącu przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub tonary w nim zarejestrowane. Podane informacje są uporządkowane według rodzajów narzędzi oraz z uwzględnieniem przyłowu, połowów w rybołówstwie sportowym i rekreacyjnym oraz połowów o wyniku zerowym. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 28

Informacje o wyczerpaniu kwoty

1. Niezależnie od art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie informuje Komisję, gdy uznaje się, że kwota przyznana grupie narzędzi, o których mowa w art. 11 lub 12 niniejszego rozporządzenia, osiągnęła 80 %.

2. Niezależnie od art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie informuje Komisję, gdy kwotę przyznaną grupie narzędzi, o których mowa w art. 11 lub 12 niniejszego rozporządzenia, lub wspólnej operacji połowowej lub sejnierowi uznaje się za wyczerpaną.
3. Do informacji, o której mowa w ust. 2, załącza się urzędowe dokumenty potwierdzające wstrzymanie prowadzenia połowów lub wezwanie do portu, wydane przez państwo członkowskie dla floty, grupy narzędzi, wspólnej operacji połowowej lub statków o indywidualnych kwotach, wskazujące wyraźnie datę i czas zakończenia połowów.

Artykuł 29

Roczna sprawozdawczość połowowa państw członkowskich

1. Do dnia 15 marca każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe informacje na temat wszelkich połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w poprzednim roku połowowym. Informacje te obejmują:
 - a) nazwę i numer ICCAT każdego statku łowczego;
 - b) okres upoważnienia(-nień) dla każdego statku łowczego;
 - c) całkowite połowy każdego statku łowczego, również w przypadku, gdy połów wynosił zero w całym okresie obowiązywania upoważnienia(-nień);
 - d) całkowitą liczbę dni, podczas których każdy statek łowczy dokonywał połowów we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w całym okresie obowiązywania upoważnienia(-nień); oraz
 - e) całkowite połowy każdego statku łowczego poza okresem obowiązywania upoważnienia (przyłów), również w przypadku gdy połów wynosił zero.

2. W przypadku statków nieupoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, które jednak złowiły tuńczyka błękitnopłetwego jako przyłów, informacje do przekazania Komisji w tym samym terminie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) nazwę i numer ICCAT statku lub numer statku w rejestrze krajowym, jeżeli statek nie jest zarejestrowany w ICCAT; oraz
 - b) całkowite połowy tuńczyka błękitnopłetwego.
3. Każde państwo członkowskie zgłasza Komisji wszelkie informacje dotyczące statków niepodlegających ust. 1 i 2, ale co do których wiadomo lub zakłada się, że dokonywały połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
4. Komisja przekazuje do Sekretariatu ICCAT informacje otrzymane zgodnie z ust. 1, 2 i 3.

SEKCJA 3

WYŁADUNKI I PRZEŁADUNKI

Artykuł 30

Wyznaczone porty

1. Każde państwo członkowskie wyznacza porty lub miejsca w pobliżu brzegu (zwane dalej „wyznaczonymi portami”), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego.
2. Aby port został uznany za wyznaczony port, państwo członkowskie portu określa czas i miejsce, w którym zezwala się na wyładunek i przeładunek.

3. Do dnia 15 lutego każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje wykaz wyznaczonych portów Komisji, która przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
4. Zabrania się wyładunku lub przeładunku ze statków rybackich wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty lub miejsca w pobliżu brzegu wyznaczone przez CPC i państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2.

Artykuł 31

Wyładunek

1. Do kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej 12 metrów lub więcej wymienionych w wykazie statków, o którym mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia, ma zastosowanie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z których portów lub urządzeń wyładunkowych zamierzają oni skorzystać, przesyłane jest uprzednie powiadomienie o przybyciu na podstawie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Ponadto kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, umieszczonych w wykazie statków, o którym mowa w art. 20, co najmniej na cztery godziny przed przewidywanym czasem przybycia do portu przekazują właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z którego portów lub urządzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, następujące informacje:
 - a) przewidywany czas przybycia;
 - b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymaną na statku; oraz
 - c) informacje dotyczące obszaru geograficznego, w którym dokonano połowów.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie są upoważnione na mocy obowiązującego prawodawstwa unijnego do stosowania okresu powiadomienia krótszego niż okres, o którym mowa w ust. 1 i 2, informacje o szacunkowych ilościach tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku mogą zostać przekazane w tym obowiązującym terminie przed przybyciem. Jeżeli łowiska znajdują się mniej niż cztery godziny od portu, szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku może zostać zmieniona w dowolnym momencie przed przybyciem.
4. Organy państwa członkowskiego portu prowadzą rejestr wszystkich uprzednich powiadomień dla bieżącego roku.
5. Wszystkie wyładunki są zgodnie z art. 55 ust. 2 kontrolowane przez odpowiednie organy kontroli państwa członkowskiego portu, a pewien odsetek poddaje się inspekcji na podstawie systemu oceny ryzyka obejmującego kwotę, wielkość floty i nakład połowowy. Pełne dane takiego systemu kontroli przyjętego przez każde państwo członkowskie zostają wyszczególnione w rocznym planie kontroli, o którym mowa w art. 53. Ten system kontroli ma zastosowanie również do operacji odławiania.
6. W uzupełnieniu do art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, po każdym rejsie kapitan unijnego statku łowczego, niezależnie od długości statku, składa deklarację wyładunkową właściwym organom państwa członkowskiego bandery oraz, jeżeli wyładunek miał miejsce w porcie innego państwa członkowskiego lub CPC – właściwym organom odnośnego państwa członkowskiego portu lub odpowiednim CPC.
7. Wszystkie wyładowane połowy należy ważyć.

Artykuł 32
Przeładunek

1. Na obszarze objętym Konwencją przeładunek tuńczyka błękitnopłetwego na morzu jest zakazany we wszystkich okolicznościach.
2. Statki rybackie dokonują przeładunku połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyłącznie w wyznaczonych portach na warunkach określonych w art. 30.
3. Państwo członkowskie portu zapewnia pełne inspekcje przez cały czas przeładunku i we wszystkich miejscach przeładunku.
4. Przed wejściem do dowolnego portu, co najmniej 48 godzin przed przewidywanym czasem przybycia, kapitan statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, lub jego przedstawiciel przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego lub CPC, z których portu chce skorzystać, następujące dane:
 - a) przewidywaną datę i czas przybycia oraz port przybycia;
 - b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku oraz informacje dotyczące obszaru geograficznego, na którym dokonano połowów;
 - c) nazwę statku rybackiego dokonującego przeładunku oraz jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego lub w prowadzonym przez ICCAT rejestrze pozostałych statków rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym;
 - d) nazwę statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, oraz jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego lub w prowadzonym przez ICCAT rejestrze pozostałych statków rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym; oraz

- e) tonaż oraz obszar geograficzny, na którym dokonano połowu przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego.
5. Statkom rybackim nie zezwala się na przeładunek, jeżeli nie uzyskały uprzedniego zezwolenia od swojego państwa bandery.
6. Przed rozpoczęciem przeładunku kapitan statku rybackiego dokonującego przeładunku informuje swoje państwo bandery o:
- a) ilości przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) dacie i porcie przeładunku;
 - c) nazwie, numerze rejestracyjnym i banderze statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, i jego numerze w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego lub w prowadzonym przez ICCAT rejestrze pozostałych statków rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym; oraz
 - d) obszarze geograficznym, na którym dokonano połowu tuńczyka błękitnopłetwego.
7. Wszystkie przeładunki są poddawane inspekcji przez właściwe organy państwa członkowskiego w wyznaczonym porcie. Organy te:
- a) przeprowadzają inspekcję statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, w momencie jego przybycia oraz sprawdzają ładunek i dokumentację związaną z operacją przeładunku;
 - b) w ciągu pięciu dni od zakończenia przeładunku przesyłają dane dotyczące tego przeładunku organowi państwa bandery statku rybackiego dokonującego przeładunku.

8. W drodze odstępstwa od art. 21 i 22 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 kapitanowie unijnych statków rybackich, niezależnie od długości statku, wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT i przekazują ją właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają. Deklarację przekazuje się nie później niż 48 godzin od dnia przeładunku w porcie, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku III niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 4

OPERACJE TRANSFERU

Artykuł 33

Zezwolenie na transfer

1. Przed każdą operacją transferu kapitan statku łowczego lub holownika lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, z którego przedmiotowy transfer pochodzi, wysyła właściwym organom odpowiedniego państwa członkowskiego uprzednie powiadomienie o transferze określające:
- a) nazwę statku łowczego, holownika, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara i numer w rejestrze ICCAT;
 - b) przewidywany czas transferu;
 - c) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego, którego dotyczy transfer;
 - d) informacje na temat położenia (szerokość/długość geograficzną) miejsca transferu i możliwe do identyfikacji numery sadzów;

- e) nazwę holownika, na który dokonuje się transferu, liczbę holowanych sadzów i, w stosownych przypadkach, numer w rejestrze ICCAT;
 - f) docelowy port, docelowe miejsce hodowli lub tuczu lub docelowy sadz tuńczyka błękitnopłetwego.
2. W celu, o którym mowa w ust. 1, każdemu sadzowi przypisuje się niepowtarzalny numer sadza. Numery są nadawane na podstawie systemu niepowtarzalnej numeracji obejmującego co najmniej trzy litery kodu alfa odpowiadające banderze holownika, a następnie trzy cyfry.
 3. Statkom łowczym, holownikom, miejscom hodowli lub tuczu lub tonarom nie zezwala się na transfer, jeżeli nie uzyskały uprzedniego zezwolenia od odpowiedniego państwa członkowskiego. Organy tego państwa członkowskiego decydują przy każdej operacji transferu, czy udzielić zezwolenia. W tym celu każdej operacji transferu nadaje się niepowtarzalny numer identyfikacyjny i przekazuje go odpowiednio kapitanowi statku rybackiego, operatorowi tonara lub operatorowi miejsca hodowli lub tuczu. W przypadku udzielenia zezwolenia numer ten zawiera trzyliterowy kod państwa członkowskiego, cztery cyfry oznaczające rok i trzy litery wskazujące na zezwolenie (AUT), po których umieszczany jest numer porządkowy. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia numer ten zawiera trzyliterowy kod państwa członkowskiego, cztery cyfry oznaczające rok i trzy litery wskazujące na brak zezwolenia (NEG), po których umieszczany jest numer porządkowy.
 4. W przypadku śmierci pewnej ilości ryb podczas operacji transferu, odpowiednie państwa członkowskie i podmioty zainteresowane postępują zgodnie z załącznikiem XII.
 5. Państwo członkowskie odpowiedzialne za – odpowiednio – statek łowczy, holownik, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar udziela zezwolenia lub odmawia jego udzielenia w ciągu 48 godzin po złożeniu uprzedniego zawiadomienia o transferze.

6. Zezwolenie przez odpowiednie państwo członkowskie na transfer nie wyklucza zezwolenia na umieszczenie w sadzach.

Artykuł 34

Odmowa zezwolenia na transfer

1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu nie udziela zezwolenia na transfer, jeżeli po otrzymaniu uprzedniego zawiadomienia o transferze uzna, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który zadeklarował połów ryb, nie dysponuje wystarczającą kwotą;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub operatora tonara lub nie udzielono zezwolenia na umieszczenie jej w sadzach lub nie uwzględniono jej przy wykorzystaniu kwot, które mogą mieć zastosowanie;
 - c) statek łowczy lub tonar, który zadeklarował połów ryb, nie jest upoważniony do połowów tuńczyka błękitnopłetwego; lub
 - d) holownik, który zadeklarował przyjęcie transferu ryb, nie jest zarejestrowany w prowadzonym przez ICCAT rejestrze wszystkich pozostałych statków rybackich (z wyłączeniem statków łowczych) upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b), lub nie jest wyposażony w VMS.
2. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na transfer:
 - a) państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar wydaje nakaz wypuszczenia ryb – odpowiednio – kapitanowi statku łowczego lub operatorowi tonara lub operatorowi miejsca hodowli lub tuczu oraz informuje ich o odmowie udzielenia zezwolenia na transfer i o tym, że ryby należy wypuścić do morza;

- b) odpowiednio, kapitan statku łowczego, operator miejsca hodowli lub tuczu lub operator tonara wypuszcza ryby do morza;
- c) wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego przeprowadza się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI.

Artykuł 35

Monitorowanie za pomocą kamery wideo

1. W przypadku operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara dokonujący transferu tuńczyka błękitnopłetwego zapewnia monitorowanie operacji transferu za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie w celu sprawdzenia ilości ryb, które zostały przeniesione. Minimalne normy i procedury dotyczące nagrań wideo są zgodne z załącznikiem IX.
2. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie nagrań wideo, o których mowa w ust. 1, inspektorom ICCAT i obserwatorom regionalnym.
3. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie nagrań wideo, o których mowa w ust. 1, inspektorom unijnym i obserwatorom krajowym.
4. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu podejmuje niezbędne środki w celu uniknięcia wszelkich podmian, edycji oryginalnych nagrań wideo lub manipulowania nimi.

Artykuł 36

Weryfikacja przez obserwatorów regionalnych ICCAT oraz rozpoczęcie i prowadzenie dochodzenia

1. Regionalni obserwatorzy ICCAT obecni na statku łowczym lub przy tonarze, jak wskazano w art. 51 i załączniku VII, odnotowują prowadzone operacje transferu i składają z nich sprawozdanie, obserwują i szacują połowy, których dotyczy transfer, oraz sprawdzają informacje odnotowane w uprzednim zezwoleniu na transfer, o którym mowa w art. 33, oraz w deklaracji transferu ICCAT, o której mowa w art. 38.
2. W przypadkach gdy liczba sztuk według szacunku regionalnego obserwatora ICCAT, odpowiednich organów kontroli lub kapitana statku łowczego lub przedstawiciela tonara różni się o ponad 10 % lub gdy niewystarczająca jakość lub wyraźność nagrania wideo uniemożliwia dokonanie takich szacunków, państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar wszczyna dochodzenie, które zostaje zakończone przed umieszczeniem ryb w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu, a w każdym przypadku w ciągu 96 godzin od rozpoczęcia. Do czasu otrzymania wyników tego dochodzenia nie zezwala się na umieszczenie ryb w sadzach ani nie zatwierdza się sekcji dotyczącej połowu w dokumencie połowowym dotyczącym tuńczyka błękitnopłetwego (BCD).
3. Jednakże jeżeli niewystarczająca jakość lub ostrość nagrania wideo uniemożliwiają oszacowanie liczby, operator może wystąpić do organów państwa bandery odpowiedzialnego za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu o zgodę na przeprowadzenie nowej operacji transferu i dostarczenie regionalnemu obserwatorowi ICCAT odpowiednie nagranie wideo.

4. Z zastrzeżeniem weryfikacji przeprowadzanych przez inspektora, obserwatorzy regionalni ICCAT podpisują deklarację transferu ICCAT tylko wtedy, gdy ich obserwacje są zgodne ze środkami ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania, a informacje zawarte w deklaracji transferu są zgodne z ich obserwacjami, w tym z odpowiednimi nagraniami wideo zgodnie z wymogami art. 35 ust. 1. Podpisują oni tę deklarację czytelnym podpisem i numerem ICCAT.
5. Regionalni obserwatorzy ICCAT sprawdzają również, czy deklaracja transferu ICCAT została przekazana kapitanowi holownika lub przedstawicielowi miejsca hodowli lub tuczu lub tonara.

Artykuł 37

Środki umożliwiające oszacowanie liczby i masy tuńczyków błękitnopłetwych umieszczanych w sadzach

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki i działania w celu dalszego zbadania poprawy metod szacowania zarówno liczby, jak i masy tuńczyków błękitnopłetwych w miejscu złowienia i miejscu umieszczenia w sadzach. Do dnia 22 sierpnia każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje informacje na temat podjętych środków Komisji, która przedkłada te raporty SCRS.

Artykuł 38

Deklaracja transferu

1. Z końcem operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, operator tonara lub operator miejsca hodowli lub tuczu wypełnia i przekazuje właściwym organom swojego państwa członkowskiego deklarację transferu ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w załączniku IV.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar, z którego dany transfer pochodzi, numerują formularze deklaracji transferu. System numeracji obejmuje trzyliterowy kod państwa członkowskiego, po którym umieszczane są cztery cyfry oznaczające rok i trzycyfrowy numer porządkowy, po którym umieszczane są trzy litery ITD (MS-20**/xxx/ITD).
3. Oryginał deklaracji transferu dostępny jest w momencie transferu ryb. Kopia deklaracji przechowywana jest przez kapitana statku łowczego, operatora tonara, kapitana holownika lub operatora miejsca hodowli lub tuczu.
4. Kapitanowie statków prowadzących operacje transferu (w tym holowników) rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II.

Artykuł 39

Akty wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące operacji transferu, o których mowa w art. 33–38, i w załącznikach określonych w tych artykułach. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 2.

SEKCJA 5

OPERACJE UMIESZCZANIA W SADZACH

Artykuł 40

Zezwolenie na umieszczanie w sadzach

1. Przed rozpoczęciem każdej operacji umieszczania w sadzach zabronione jest kotwiczenie w promieniu 0,5 mili morskiej od miejsc hodowli lub tuczu sadzów wykorzystywanych w transporcie.

2. Przed jakąkolwiek operacją umieszczania w sadzach właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu informuje państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar o ilości ryb złowionych przez ten statek lub tonar i zwraca się z wnioskiem o zezwolenie na umieszczenie w sadzach.
3. Operacji umieszczania w sadzach nie można rozpocząć przed uzyskaniem zezwolenia od:
 - a) państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar; lub
 - b) państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu, jeżeli zostało to uzgodnione między państwami członkowskimi, których to dotyczy, lub z CPC bandery, których to dotyczy.
4. Zezwolenia na umieszczenie w sadzach udziela lub odmawia państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statek łowczy, tonar lub, w stosownych przypadkach, miejsca hodowli lub tuczu w ciągu jednego dnia roboczego od złożenia wniosku i przekazania informacji, o których mowa w ust. 2. W przypadku braku odpowiedzi ze strony państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar w terminie jednego dnia roboczego, państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu może udzielić zezwolenia na umieszczenie w sadzach.
5. Tuńczyka błękitnopłetwego należy umieścić w sadzach do dnia 15 sierpnia, chyba że państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przyjmujące ryby poda należyte uzasadnienie. Uzasadnienie to należy podać wraz z raportem z umieszczania w sadzach.

Artykuł 41

Odmowa zezwolenia na umieszczanie w sadzach

1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy, tonar lub, w stosownych przypadkach, miejsce hodowli lub tuczu, odmawia udzielenia zezwolenia na umieszczenie w sadzach, jeżeli po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 40 ust. 2, uzna, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który zadeklarował połów ryb, nie posiadał wystarczającej kwoty na tuńczyka błękitnopłetwego, który został umieszczony w sadzach;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar lub nie uwzględniono jej przy obliczaniu mającej zastosowanie kwoty; lub
 - c) statek łowczy lub tonar, który zadeklarował połów ryb, nie ma zezwolenia na połów tuńczyka błękitnopłetwego.
2. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na umieszczenie w sadzach państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statek łowczy zwraca się z wnioskiem do państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu o przejęcie połowów i wypuszczenie ryb, wydając nakaz wypuszczenia ryb.
3. Po otrzymaniu nakazu wypuszczenia ryb operator miejsca hodowli lub tuczu dokonuje wypuszczenia zgodnie z załącznikiem XI.

Artykuł 42

Dokumentacja połowów tuńczyka błękitnopłetwego

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zakazują umieszczania w sadzach w celach hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego, któremu nie towarzyszy dokumentacja wymagana przez ICCAT oraz zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010¹. Dokumentacja musi być dokładna, pełna i potwierdzona oraz zatwierdzona przez organy państwa członkowskiego lub CPC statków łowczych lub tonarów.

Artykuł 43

Kontrole

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu podejmują niezbędne środki w celu dokonania inspekcji każdej operacji umieszczania tuńczyków w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu.

Artykuł 44

Monitorowanie za pomocą kamery wideo

1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewnia, by operacje umieszczania w sadzach były monitorowane za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie. Dla każdej operacji umieszczania w sadzach sporządzane jest nagranie wideo zgodnie z załącznikiem IX.
2. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie nagrań wideo, o których mowa w ust. 1, inspektorom ICCAT i obserwatorom regionalnym.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie programu dokumentacji połowów tuńczyka błękitnopłetwego *Thunnus thynnus* i zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1984/2003 (Dz.U. L 194 z 24.7.2010, s. 1).

3. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie nagrań wideo, o których w ust. 1, inspektorom unijnym i obserwatorom krajowym.
4. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu podejmuje niezbędne środki w celu uniknięcia wszelkich podmian, edycji oryginalnych nagrań wideo lub manipulowania nimi.

Artykuł 45

Wszczęcie i prowadzenie dochodzenia

1. W przypadku gdy liczba sztuk według szacunku regionalnego obserwatora ICCAT, odpowiednich organów kontroli państwa członkowskiego lub operatora miejsca hodowli lub tuczu różni się o ponad 10 %, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna dochodzenie we współpracy z państwem członkowskim lub CPC odpowiedzialnym za statek łowczy lub tonar.
2. Do czasu otrzymania wyników tego dochodzenia nie przeprowadza się odłowów ani nie zatwierdza się sekcji BCD dotyczącej hodowli lub tuczu.
3. Prowadzące dochodzenie państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu oraz za statek łowczy lub tonar może wykorzystywać inne dostępne informacje, w tym wyniki programów, o których mowa w art. 46, w celu zakończenia dochodzenia.

Artykuł 46

Środki i programy umożliwiające oszacowanie liczby sztuk i masy tuńczyka błękitnopłetwego umieszczanego w sadzach

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki i działania, o których mowa w art. 37.
2. Program z wykorzystaniem systemu kamer stereoskopowych lub alternatywnych technik zapewniających taką samą dokładność obejmuje 100 % operacji umieszczania w sadzach w celu dokładniejszego określenia liczby sztuk i masy ryb podczas każdej operacji umieszczania w sadzach.
3. Program realizuje się zgodnie z procedurami określonymi w sekcji B załącznika X.
4. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przekazuje wyniki tego programu państwu członkowskiemu lub CPC odpowiedzialnemu za statek łowczy lub tonar oraz Komisji zgodnie z sekcją B załącznika X. Komisja przekazuje je do Sekretariatu ICCAT, który z kolei przekazuje je regionalnemu obserwatorowi ICCAT.
5. W przypadku gdy wyniki programu wykazują, że liczba sztuk tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach różni się od liczby sztuk zgłoszonych jako złowione i poddane transferowi, państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna dochodzenie we współpracy z państwem członkowskim odpowiedzialnym za statek łowczy lub tonar. Jeżeli dochodzenie nie zostanie zakończone w terminie 10 dni roboczych od momentu przekazania wyników, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, lub wynik dochodzenia wskaże, że liczba sztuk lub średnia masa tuńczyka błękitnopłetwego przekracza liczbę sztuk lub masę zgłoszoną jako złowioną i poddaną transferowi, wówczas organy państwa członkowskiego bandery lub CPC bandery odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar wydają nakaz wypuszczenia nadwyżki ryb, zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI.

6. Zgodnie z procedurami określonymi w załączniku X, sekcja B pkt 3, oraz po wypuszczeniu ryb, w stosownych przypadkach, ilości wynikające z programu stosuje się, aby:
 - a) określić ostateczne dane liczbowe dotyczące połowów, które należy odliczyć od kwoty krajowej;
 - b) wpisać te dane w deklaracji umieszczania w sadzach i odpowiednich sekcjach BCD.
7. Do dnia 30 sierpnia każdego roku każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przekazuje wyniki tych programów Komisji, która przedkłada te raporty SCRS.
8. Transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego sadza wykorzystywanego w hodowli do innego sadza wykorzystywanego w hodowli nie może nastąpić bez zezwolenia i obecności organów kontrolnych państwa hodowli lub tuczu.
9. Jeżeli różnica między ilościami tuńczyka błękitnopłetwego zgłoszonymi jako złowione przez statek/tonar a ilościami wykazanymi przez kamery kontrolne, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu i art. 45, wynosi co najmniej 10 %, stanowi to potencjalną niezgodność ze strony danego statku/tonara i państwo członkowskie podejmuje środki niezbędne do zapewnienia odpowiednich działań następczych.

Artykuł 47

Raport z umieszczania w sadzach

1. W ciągu tygodnia od zakończenia operacji umieszczania w sadzach państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przedkłada raport z umieszczania w sadzach zawierający elementy określone w sekcji B załącznika X państwu członkowskiemu lub CPC, których statki lub tonary dokonały połowu tuńczyka błękitnopłetwego, oraz Komisji. Raport ten zawiera również informacje ujęte w deklaracji umieszczania w sadzach określonej w art. 4b i w załączniku Ia do rozporządzenia (WE) nr 1936/2001. Komisja niezwłocznie przekazuje raport do Sekretariatu ICCAT.
2. Do celów ust. 1 operacji umieszczania w sadzach nie uznaje się za zakończoną do momentu zakończenia rozpoczętego dochodzenia i, w stosownych przypadkach, wszystkich operacji wypuszczania.

Artykuł 48

Akty wykonawcze

Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące operacji umieszczania w sadzach, o których mowa w art. 40–47, i w załącznikach określonych w tych artykułach. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 2.

SEKCJA 6

MONITOROWANIE I NADZÓR

Artykuł 49

System monitorowania statków

1. W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 obowiązek dotyczący VMS stosuje się do wszystkich holowników figurujących w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków, o którym mowa w art. 20 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, niezależnie od ich długości.
2. Statki rybackie o długości powyżej 15 m wymienione w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. a), lub w wykazie statków, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b), zaczynają przekazywać dane VMS do ICCAT co najmniej na 15 dni przed rozpoczęciem okresu połowu i przekazują te dane przez co najmniej 15 dni po zakończeniu okresu połowu, chyba że wcześniej Komisji zostanie przesłany wniosek o usunięcie danego statku z rejestru statków ICCAT.
3. Na potrzeby kontroli nie wolno przerywać przekazywania danych VMS przez statki łowcze upoważnione do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego, kiedy przebywają one w porcie.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa przekazywały Komisji i wyznaczonemu przez nią podmiotowi w czasie rzeczywistym, w formacie „https data feed”, wiadomości VMS otrzymane ze statków rybackich pływających pod ich banderą. Komisja przekazuje te wiadomości Sekretariatowi ICCAT w formie elektronicznej.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby:
- a) wiadomości VMS ze statków rybackich pływających pod ich banderą były przekazywane Komisji nie rzadziej niż co dwie godziny;
 - b) w przypadku awarii technicznej VMS wiadomości alternatywne ze statków rybackich pływających pod ich banderą otrzymane zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 były przekazywane Komisji w ciągu 24 godzin od ich otrzymania przez ośrodki monitorowania rybołówstwa;
 - c) wiadomości przekazywane Komisji były kolejno numerowane (z zastosowaniem niepowtarzalnego identyfikatora) w celu uniknięcia podwójnego liczenia;
 - d) wiadomości przekazywane Komisji były zgodne z art. 24 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.
6. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wszystkie wiadomości udostępniane statkom inspekcyjnym były traktowane w sposób poufny i ograniczały się do inspekcji działań prowadzonych na morzu.

Artykuł 50

Program obserwatorów krajowych

1. W przypadku statków prowadzących aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego, państwa członkowskie zapewniają co najmniej następujący wyrażony procentowo zakres obecności obserwatorów krajowych:
- a) 20 % trawlerów do połowów pelagicznych (powyżej 15 m);
 - b) 20 % statków do połowu taklami (powyżej 15 m);

- c) 20 % kliprów tuńczykowych (powyżej 15 m);
 - d) 100 % holowników;
 - e) 100 % operacji odławiania z tonarów.
2. Państwa członkowskie wydają krajowym obserwatorom urzędowy dokument identyfikacyjny.
3. Zadania obserwatora krajowego polegają w szczególności na:
- a) monitorowaniu przestrzegania niniejszego rozporządzenia przez statki rybackie i tonary;
 - b) rejestrowaniu działalności połowowej i przekazywaniu dotyczących jej raportów zawierających:
 - (i) ilości połowu (w tym przyłowu), z uwzględnieniem postępowania z danym gatunkiem, np. oznaczenie, czy ryby zostały zatrzymane na statku czy odrzucone martwe lub żywe;
 - (ii) długość i szerokość geograficzną obszaru połowu;
 - (iii) pomiar nakładu (tj. liczba zaciągów, liczba haczyków itd.) zgodnie z definicją ICCAT w Podręczniku terenowym w zakresie narzędzi połowowych;
 - (iv) datę połowu;
 - c) dokonywaniu obserwacji i szacowaniu połowów oraz weryfikacji wpisów do dziennika połowowego;
 - d) obserwacji i odnotowywaniu statków, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochronnymi i zarządzania ICCAT.

4. Obserwatorzy krajowi prowadzą także prace naukowo-badawcze, takie jak gromadzenie danych w ramach zadania II określonych przez ICCAT, jeżeli wymaga tego ICCAT, na podstawie instrukcji SCRS.
5. Do celów ust. 1–4 każde państwo członkowskie również zapewnia:
 - a) reprezentatywną obecność w skali czasowej i przestrzennej obserwatorów krajowych na swoich statkach i tonarach w celu zapewnienia, aby Komisja otrzymywała stosowne i odpowiednie dane i informacje dotyczące połowu, nakładu oraz innych aspektów naukowych i dotyczących zarządzania, z uwzględnieniem cech szczególnych flot i rybołówstwa;
 - b) rzetelne protokoły gromadzenia danych;
 - c) właściwe przeszkolenie i zatwierdzenie obserwatorów krajowych przed ich wysłaniem;
 - d) możliwie minimalne zakłócenie działalności statków rybackich i tonarów dokonujących połowów na obszarze obowiązywania Konwencji.
6. Dane i informacje zgromadzone w ramach programu obserwatorów każdego państwa członkowskiego są przedstawiane Komisji do dnia 15 lipca każdego roku. Komisja w stosownych przypadkach przekazuje te dane i informacje do SCRS oraz Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 51

Program regionalnych obserwatorów ICCAT

1. W Unii obowiązuje program regionalnych obserwatorów ICCAT określony w ust. 2–6 oraz bardziej szczegółowo w załączniku VII.
2. Państwa członkowskie zapewniają obecność regionalnego obserwatora ICCAT:
 - a) na wszystkich sejnerach upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego z sejnerów;
 - c) podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego z tonarów do sadzów wykorzystywanych w transporcie;
 - d) podczas wszystkich transferów między miejscami hodowli lub tuczu;
 - e) podczas wszystkich operacji umieszczania w sadzach tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu;
 - f) podczas wszystkich operacji odławiania tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu.
3. Sejnery bez regionalnego obserwatora ICCAT nie są upoważnione do połowów lub prowadzenia działalności związanej z połowami tuńczyka błękitnopłetwego.
4. Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają obecność regionalnego obserwatora ICCAT podczas wszystkich operacji umieszczania w sadzach i wszystkich odłowów ryb z tych miejsc hodowli lub tuczu.
5. Regionalni obserwatorzy ICCAT mają za zadanie w szczególności:
 - a) obserwować i monitorować, czy działalność połowowa i operacje hodowli lub tuczu są zgodne z odpowiednimi środkami ochrony i zarządzania ICCAT;

- b) podpisywać deklaracje transferu ICCAT, o których mowa w art. 38, określone w art. 47 raporty z umieszczania w sadzach oraz BCD, jeżeli zgadzają się, że informacje w nich zawarte są zgodne z ich obserwacjami;
 - c) prowadzić wymagane przez ICCAT prace naukowo-badawcze takie jak gromadzenie próbek, na podstawie wytycznych SCRS.
6. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kapitanowie, załoga, właściciele miejsc hodowli lub tuczu oraz właściciele tonarów i statków podczas wykonywania przez regionalnych obserwatorów ICCAT swoich obowiązków nie utrudniali ich pracy, nie zastraszali ich, nie ingerowali w ich czynności, nie wywierali na nich nacisku, nie wręczali ani nie podejmowali prób wręczenia korzyści majątkowych.

SEKCJA 7

INSPEKCJE I KONTROLE KRZYŻOWE

Artykuł 52

System wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT

1. W Unii stosuje się system wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT (zwany dalej „systemem ICCAT”) określony w załączniku VIII.
2. Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, wyznaczają inspektorów i prowadzą inspekcje na morzu w ramach systemu ICCAT.

3. Jeśli na obszarze objętym Konwencją połowów tuńczyka błękitnopłetwego w dowolnym momencie dokonuje więcej niż 15 statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego, na cały czas przebywania tych statków na obszarze objętym Konwencją państwo to wysyła statek inspekcyjny do celów inspekcji i kontroli na morzu. Uznaje się, że obowiązek ten został wypełniony, gdy państwa członkowskie współpracują w zakresie wysłania statku inspekcyjnego lub gdy na obszarze objętym Konwencją przebywa unijny statek inspekcyjny.
4. Komisja lub wyznaczony przez nią organ mogą powołać inspektorów unijnych na potrzeby systemu ICCAT.
5. Komisja lub wyznaczony przez nią organ koordynują działania w zakresie nadzoru i inspekcji w imieniu Unii. We współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja może sporządzać programy wspólnych inspekcji, aby umożliwić Unii wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach systemu ICCAT. Państwa członkowskie, których statki rybackie prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego, podejmują środki konieczne do ułatwienia realizacji tych programów, szczególnie w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz w odniesieniu do okresów i obszarów geograficznych, w których te zasoby mają być wykorzystywane.
6. Do dnia 1 kwietnia każdego roku państwa członkowskie podają Komisji nazwiska inspektorów i nazwy statków inspekcyjnych, które zamierzają oddelegować do programu ICCAT na dany rok. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje na każdy rok plan uczestnictwa Unii w systemie ICCAT, który następnie przesyła do Sekretariatu ICCAT i do państw członkowskich.

Artykuł 53

Przekazywanie planów inspekcji

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji swoje plany inspekcji. Plany inspekcji są opracowywane zgodnie z:
 - a) celami, priorytetami i procedurami oraz wartościami odniesienia dla działań inspekcyjnych określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ustanowionym na mocy art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - b) krajowym programem kontroli w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ustanowionym na mocy art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Komisja zestawia krajowe plany inspekcji oraz włącza je do unijnego planu inspekcji. Komisja przekazuje ten plan – wraz z planami, o których mowa w art. 6 ust. 1 – do Sekretariatu ICCAT do zatwierdzenia przez ICCAT.

Artykuł 54

Inspekcje w przypadku naruszeń

1. Państwo członkowskie bandery podejmuje działania na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli statek pływający pod jego banderą:
 - a) nie dopełnił wymogów dotyczących sprawozdawczości, o których mowa w art. 25 i 26; lub
 - b) dopuścił się naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 89–93 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 lub rozdziału IX rozporządzenia nr (WE) nr 1005/2008.

2. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kontrola fizyczna odbywała się pod jego nadzorem w jego portach lub była dokonywana przez inną osobę wyznaczoną przez państwo członkowskie bandery, w przypadku gdy statek nie przebywa w jednym z jego portów.

Artykuł 55

Kontrola krzyżowa

1. Każde państwo członkowskie sprawdza, w tym korzystając z raportów z inspekcji, raportów obserwatorów oraz danych VMS, przedkładanie dzienników połowowych i odpowiednich informacji odnotowanych w dziennikach połowowych swoich statków rybackich, w dokumentacji transferowej lub przeładunkowej i BCD, zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Każde państwo członkowskie prowadzi kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków, przeładunków lub operacji umieszczania w sadzach, porównując ilości w podziale na gatunki podane w dziennikach połowowych statków rybackich lub ilości w podziale na gatunki podane w deklaracji transferu lub przeładunku z ilościami podanymi w deklaracji wyładunkowej lub deklaracji dotyczącej umieszczania w sadzach oraz z wszelkimi innymi odpowiednimi dokumentami, takimi jak faktura lub dokumenty sprzedaży, zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

SEKCJA 8

OBRÓT

Artykuł 56

Środki dotyczące wprowadzania do obrotu

1. Bez uszczerbku dla rozporządzeń (WE) nr 1224/2009 i (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013¹, zakazuje się handlu unijnego, wyładunku, przywozu, wywozu, umieszczania w sadzach w celu hodowli lub tuczu, ponownego wywozu i przeładunków tuńczyka błękitnopłetwego, któremu nie towarzyszy dokładna, pełna i zatwierdzona dokumentacja określona w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzeniu (UE) nr 640/2010 i w art. 4b rozporządzenia (WE) nr 1936/2001.
2. Zakazuje się handlu unijnego, przywozu, wyładunku, umieszczania w sadzach w celu hodowli lub tuczu, przetwarzania, wywozu, ponownego wywozu i przeładunków tuńczyka błękitnopłetwego, jeżeli:
 - a) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statki rybackie lub tonary, których państwo bandery nie posiada w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego kwot, limitów połowowych lub przydziału nakładu połowowego na warunkach środków zarządzania i ochrony ICCAT; lub
 - b) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statek rybacki lub tonar, których indywidualna kwota lub uprawnienia do połowów ich państwa były w momencie połowu wyczerpane.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

3. Z zastrzeżeniem rozporządzeń (WE) nr 1224/2009, (WE) nr 1005/2008 i (UE) nr 1379/2013, zakazuje się handlu unijnego, przywozu, wyładunku, przetwarzania i wywozu tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego z miejsc hodowli lub tuczu, które nie spełniają wymogów rozporządzeń, o których mowa w ust. 1.

Rozdział VI

Przepisy końcowe

Artykuł 57

Ocena

Do dnia 15 września każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji szczegółowe sprawozdanie dotyczące wdrażania niniejszego rozporządzenia. W oparciu o informacje otrzymane od państw członkowskich Komisja przedkłada Sekretariatowi ICCAT do dnia 15 października każdego roku szczegółowe sprawozdanie dotyczące wdrażania zalecenia ICCAT 14-04.

Artykuł 58
Finansowanie

Dla potrzeb rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014¹ wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym uznaje się za wieloletni plan w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 59
Wdrożenie

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

Artykuł 60

Uchylenie

1. Niniejszym uchyła się rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009.
2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XIII.

Artykuł 61

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Specjalne, mające zastosowanie do połowów, warunki, o których mowa w art. 14 ust. 2

1. W uzupełnieniu do przepisów ustanowionych w art. 9 ust. 3, maksymalna liczba kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi, upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku na podstawie specjalnych warunków mających zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. a), jest równa liczbie unijnych statków łowczych prowadzących ukierunkowane połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2006 r.
2. W uzupełnieniu do przepisów ustanowionych w art. 9 ust. 3, maksymalna liczba statków łowczych upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Adriatyckim do celów hodowli lub tuczu na podstawie specjalnych warunków mających zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. b), jest równa liczbie unijnych statków łowczych prowadzących ukierunkowane połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r.
W tym celu należy wziąć pod uwagę liczbę chorwackich statków łowczych prowadzących ukierunkowane połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r.
3. W uzupełnieniu do przepisów ustanowionych w art. 9 ust. 3, maksymalna liczba kliprów tuńczykowych, takłowców i statków do połowu ręcznego bez wędziska upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Śródziemnym na podstawie specjalnych warunków mających zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. c), jest równa liczbie unijnych statków łowczych prowadzących ukierunkowane połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r.
4. Maksymalna liczba statków łowczych ustalona zgodnie z pkt 1, 2 i 3 niniejszego załącznika zostaje rozdysponowana pomiędzy państwa członkowskie zgodnie z TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

5. Nie więcej niż 7 % unijnej kwoty dotyczącej tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg lub 75 cm a 30 kg lub 115 cm rozdysponowuje się pomiędzy upoważnione statki łowcze, o których mowa w art. 14 ust. 2 lit. a) oraz w pkt 1 niniejszego załącznika. Kwota ta zostaje rozdysponowana pomiędzy państwa członkowskie zgodnie z TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
6. W drodze odstępstwa od art. 14 ust. 2 lit. a), w ramach 7 % kwoty, o której mowa w pkt 5 niniejszego załącznika, do 100 ton może zostać przyznane na połowy tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości nie mniejszej niż 6,4 kg lub 70 cm klipami tuńczykowymi o długości poniżej 17 m.
7. Maksymalny przydział unijnej kwoty pomiędzy państwa członkowskie na dokonywanie połowów w ramach specjalnych warunków mających zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w art. 14 ust. 2 lit. b) oraz w pkt 2 niniejszego załącznika, ustala się zgodnie z TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
8. Nie więcej niż 2 % unijnej kwoty dotyczącej tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg lub 75 cm a 30 kg lub 115 cm rozdysponowuje się pomiędzy upoważnione statki łowcze, o których mowa w art. 14 ust. 2 lit. c) oraz w pkt 3 niniejszego załącznika. Kwota ta zostaje rozdysponowana pomiędzy państwa członkowskie zgodnie z TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
9. Każde państwo członkowskie, którego klipry tuńczykowe, takłowce, statki do połowu ręcznego bez wędziska oraz statki do połowu wędami holowanymi są upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z art. 14 ust. 2 i niniejszym załącznikiem, ustanawia następujące wymogi dotyczące przywieszek ogonowych:
 - a) przywieszkę ogonową przyczepia się na każdym tuńczyku błękitnopłetwym niezwłocznie po wyładunku;
 - b) każda przywieszka ogonowa posiada niepowtarzalny numer identyfikacyjny, który jest określany w dokumentach statystycznych dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego oraz widnieje na każdym opakowaniu zawierającym tuńczyka.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące dziennika połowowego

A. STATKI ŁOWCZE

Minimalne specyfikacje dotyczące dzienników połowowych:

1. Dziennik połowowy zawiera numerowane strony.
2. Dziennik połowowy uzupełnia się codziennie (do północy) lub przed przybyciem do portu.
3. W przypadku inspekcji na morzu dziennik połowowy musi być uzupełniony.
4. Jedna kopia każdej strony pozostaje w dzienniku połowowym.
5. Dzienniki połowowe prowadzone na statku obejmują jeden rok działalności.

Minimalne standardowe informacje w dziennikach połowowych:

1. Nazwisko i adres kapitana.
2. Daty i porty wyjścia, daty i porty wejścia.
3. Nazwa statku, numer rejestracyjny, numer ICCAT, międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy i numer IMO (jeżeli jest dostępny).
4. Narzędzie połowowe:
 - a) rodzaj kodu FAO;
 - b) wymiary (np. długość, rozmiar oczka sieci, liczba haczyków).

5. Działania prowadzone na morzu – (co najmniej) jedna linijka na dzień rejsu, określająca:
- a) działanie (np.: połowy, obróbka parą);
 - b) pozycję: dokładne pozycje w ciągu dnia (w stopniach i minutach), odnotowane dla każdej operacji połowowej lub w południe, jeżeli danego dnia nie prowadzono połowów;
 - c) zapis połowów, w tym:
 - 1) kod FAO;
 - 2) masa w zaokrągleniu (RWT) w kg na dzień;
 - 3) liczba sztuk dziennie.

W przypadku sejnów dane te rejestruje się dla każdej operacji połowowej, w tym dla operacji połowowych o wyniku zerowym

6. Podpis kapitana.
7. Metody pomiaru masy: szacowanie, ważenie na statku.
8. W dziennikach połowowych stosuje się równoważnik masy w relacji pełnej ryb i określa się współczynniki przeliczeniowe zastosowane do oceny.

Minimalne informacje w dziennikach połowowych w przypadku wyładunku lub przeładunku:

1. Daty i port wyładunku/przeładunku,
2. Produkty:
 - a) gatunki i postać wg kodu FAO;
 - b) liczba ryb lub skrzyń oraz ilość w kg.
3. Podpis kapitana lub armatora,
4. W przypadku przeładunku: nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku, jego bandera i numer ICCAT.

Minimalne informacje w dziennikach połowowych w przypadku transferu do sadzów:

1. Data, godzina i pozycja (szerokość/długość geograficzna) transferu.
2. Produkty:
 - a) identyfikacja gatunku wg kodu FAO;
 - b) liczba ryb przeniesionych do sadzów oraz ich ilość w kg.

3. Nazwa holownika, jego bandera i numer ICCAT.
4. Nazwa docelowego miejsca hodowli lub tuczu oraz jego numer ICCAT.
5. W przypadku wspólnych operacji połowowych, oprócz informacji zawartych w pkt 1–4, kapitan zapisuje w dzienniku połowowym:
 - a) w odniesieniu do statku łowczego dokonującego transferu ryb do sadzów:
 - ilość połowu wciągniętego na statek,
 - ilość połowu w stosunku do indywidualnej kwoty statku,
 - nazwy innych statków biorących udział we wspólnej operacji połowowej;
 - b) w odniesieniu do pozostałych statków łowczych biorących udział we wspólnej operacji połowowej, nieuczestniczących w transferze ryb:
 - nazwy tych statków, ich międzynarodowe radiowe sygnały wywoławcze i numery ICCAT,
 - informację, że żadnych połowów nie wciągnięto na statek ani nie przeniesiono do sadzów,
 - ilość połowu w stosunku do indywidualnych kwot statków,
 - nazwę i numer ICCAT statku łowczego, o którym mowa w lit. a).

B. Holowniki

1. Kapitan holownika zapisuje w swoim dzienniku połowowym datę, godzinę i pozycję transferu, przeniesione ilości (liczba ryb oraz ilość w kg), jak również numer sadza, nazwę i banderę statku łowczego i numer ICCAT, nazwę innego(-ych) statku(-ów) i numer ICCAT uczestniczących w transferze, docelowe miejsce hodowli lub tuczu i jego numer ICCAT, numer deklaracji transferu ICCAT.
2. Dalsze transfery na statki pomocnicze rybołówstwa lub inne holowniki należy zapisywać wraz z tymi samymi informacjami co w pkt 1, a także z nazwą statku pomocniczego lub holownika, banderą, numerem ICCAT i numerem deklaracji transferu ICCAT.
3. Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich transferach przeprowadzonych w okresie połowu. Dziennik połowowy należy przechowywać na statku i udostępniać w każdej chwili na potrzeby kontroli.

C. Statki pomocnicze rybołówstwa

1. Kapitan statku pomocniczego rybołówstwa zapisuje codziennie działania w dzienniku połowowym, w tym datę, godzinę i pozycję, ilość tuńczyka błękitnopłetwego wciągniętą na statek, oraz nazwę statku rybackiego, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, w porozumieniu z którymi prowadzi działania.
2. Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich działaniach przeprowadzonych w okresie połowu. Dziennik połowowy należy przechowywać na statku i udostępniać w każdej chwili na potrzeby kontroli.

D. Statki przetwórnice

1. Kapitan statku przetwórnicy codziennie zapisuje w dzienniku połowowym datę, godzinę i pozycję działań, wielkość przeładunku oraz, w stosownych przypadkach, liczbę i masę tuńczyka błękitnopłetwego otrzymanego z miejsc hodowli lub tuczu, tonarów lub ze statku łowczego. Kapitan powinien również zapisywać nazwy i numery ICCAT tych miejsc hodowli lub tuczu, tonarów lub statków łowczych.
 2. Kapitan statku przetwórnicy prowadzi dziennik przetwarzania, w którym określone są przybliżona masa i liczba ryb przeniesionych lub przeładowanych, zastosowany współczynnik przeliczeniowy oraz masy i ilości w podziale na postać produktu.
 3. Kapitan statku przetwórnicy prowadzi plan sztauerski, w którym przedstawione jest rozmieszczenie i ilość każdego gatunku i postaci.
 4. Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich operacjach przeładunku przeprowadzonych w czasie okresu połowu. Dziennik połowowy, dziennik przetwarzania, plan sztauerski oraz oryginały deklaracji przeładunkowych ICCAT należy przechowywać na statku i udostępniać w każdej chwili na potrzeby kontroli.
-

ZAŁĄCZNIK III

Nr dokumentu

Deklaracja przeładunkowa ICCAT

Statek transportowy	Statek rybacki	Ostateczne miejsce przeznaczenia:
Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:	Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:	Port:
Bandera:	Bandera:	Kraj:
Numer zezwolenia państwa bandery:	Numer zezwolenia państwa bandery:	Państwo:
Numer w rejestrze krajowym:	Numer w rejestrze krajowym:	
Numer w rejestrze ICCAT:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Numer IMO:	Oznaka rybacka:	
	Numer strony w dzienniku połowowym:	

Dzień Miesiąc Godzina Rok |2_|0_|_|_|

Nazwisko kapitana statku rybackiego: Nazwisko kapitana statku transportowego:

Wyjście |_|_| |_|_| |_|_| z |_|_|_|_|

Powrót |_|_| |_|_| |_|_| Do: |_|_|_|_| Podpis: Podpis:

Przeładunek |_|_| |_|_| |_|_| |_|_|_|_|

W przypadku przeładunku należy podać masę w kilogramach lub stosowaną jednostkę (np. skrzynia, kosz) oraz wyładowaną masę w kilogramach tej jednostki: |_|_| kilogramów.

MIEJSCE PRZEŁADUNKU

[illegible]

Obowiązki w przypadku przeładunku:

1. Oryginał deklaracji przeładunkowej przekazuje się statkowi przyjmującemu (statkowi przetwórci / statkowi transportowemu).
 2. Odpowiedni statek łowczy lub tonar zachowuje kopię deklaracji przeładunkowej.
 3. Na dalsze operacje przeładunku zgodę wyraża ta umawiająca się strona, która zezwoliła na działalność statku.
 4. Statek przyjmujący ryby przechowuje oryginał deklaracji przeładunkowej do momentu dotarcia do miejsca wyładunku.
 5. Operacje przeładunku odnotowuje się w dzienniku połowowym każdego statku biorącego udział w operacji.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Nr dokumentu	Deklaracja transferu ICCAT		
1. TRANSFER ŻYWEGO TUŃCZYKA BŁĘKITNOPŁETWEGO PRZEZNACZONEGO DO HODOWLI LUB TUCZU			
Nazwa statku rybackiego:	Nazwa tonara:	Nazwa holownika:	Nazwa docelowego miejsca hodowli lub tuczu:
Sygnal wywoławczy:	Numer w rejestrze ICCAT:	Sygnal wywoławczy:	
Bandera:		Bandera:	
Numer zezwolenia państwa bandery:		Numer w rejestrze ICCAT:	Numer w rejestrze ICCAT:
Numer w rejestrze ICCAT:		Oznaka rybacka:	
Oznaka rybacka:			Numer tonara:
Nr dziennika połowowego:			
Nr wspólnej operacji połowowej:			

2. INFORMACJE DOTYCZĄCE TRANSFERU			
Data: __ / __ / ____	Miejsce lub pozycja: Port: Szer. geogr.: Długość geogr.:		
Liczba sztuk:		Gatunek:	Masa:
Rodzaj produktu: żywe ☐ całe ☐ wypatroszone ☐ Inne (określić):			
Nazwisko i podpis kapitana statku rybackiego / operatora tonara lub operatora miejsca hodowli lub tuczu:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego (holownika, statku przetwórci, statku transportowego):		Nazwisko obserwatora, nr ICCAT i podpis:
3. DALSZE TRANSFERY			
Data: __ / __ / ____	Miejsce lub pozycja: Port: Szer. geogr.: Długość geogr.:		
Nazwa holownika:	Sygnal wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Numer zezwolenia na transfer wydany przez państwo, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu:	Oznaka rybacka:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego:	

Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja: Port: Szer. geogr.: Długość geogr.:		
Nazwa holownika:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Numer zezwolenia na transfer wydanego przez państwo, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu:	Oznaka rybacka:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego:	
Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja: Port: Szer. geogr.: Długość geogr.:		
Nazwa holownika:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Numer zezwolenia na transfer wydanego przez państwo, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu:	Oznaka rybacka:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego:	

4. SADZE DZIELONE			
Nr sadza przekazującego:	kg:	Liczba sztuk ryb:	
Nazwa holownika przekazującego:	Sygnal wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:	
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnal wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:	
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnal wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:	
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnal wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:

ZAŁĄCZNIK V

Formularz raportu połowowego												
Bandera	Numer ICCAT	Nazwa statku	Data rozpoczęcia raportu	Data zakończenia raportu	Okres trwania raportu (d)	Data połowu	Miejsce połowu		Połów			Przypisana masa w przypadku wspólnych operacji połowowych (kg)
							Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Masa (kg)	Liczba sztuk	Średnia masa (kg)	

ZAŁĄCZNIK VI

Wspólna operacja połowowa								
Państwo bandery	Nazwa statku	Numer ICCAT	Okres trwania operacji	Tożsamość operatorów	Indywidualna kwota statku	Klucz przydziału na statek	Docelowe miejsce hodowli lub tuczu	
							CPC	Numer ICCAT

Data ...

Zatwierdzenie państwa bandery ...

ZAŁĄCZNIK VII

Program regionalnych obserwatorów ICCAT

WYZNACZANIE REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

1. Każdy regionalny obserwator ICCAT posiada następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:
 - a) wystarczające doświadczenie w rozpoznawaniu gatunków ryb i narzędzi połowowych;
 - b) zadowalająca znajomość środków zarządzania i ochrony ICCAT oceniana na podstawie świadectwa wydanego przez państwa członkowskie w oparciu o wytyczne ICCAT dotyczące szkolenia;
 - c) umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu;
 - d) zadowalająca znajomość języka państwa bandery obserwowanego statku lub miejsca hodowli lub tuczu.

OBOWIĄZKI REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

2. Regionalni obserwatorzy ICCAT:
 - a) muszą mieć ukończone szkolenie techniczne wymagane na podstawie wytycznych ustanowionych przez ICCAT;
 - b) muszą być obywatelami jednego z państw członkowskich oraz w zakresie, w jakim jest to możliwe, obywatelami innego państwa niż państwo miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, lub państwo bandery sejnera. Jeżeli jednak tuńczyk błękitnopłetwy jest odławiany z sadza i sprzedawany jako produkt świeży, funkcję regionalnego obserwatora ICCAT, który obserwuje odłów, może pełnić obywatel państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu;

- c) muszą być w stanie wykonywać zadania określone w pkt 3;
- d) muszą być uwzględnieni w wykazie regionalnych obserwatorów ICCAT prowadzonym przez ICCAT;
- e) nie mogą mieć aktualnych interesów finansowych lub czerpać korzyści z połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

ZADANIA REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

3. Zadania regionalnych obserwatorów ICCAT polegają w szczególności na:

- a) w przypadku obserwatorów na sejnerach – monitorowaniu zgodności sejnerów ze stosownymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT.

W szczególności regionalni obserwatorzy:

- 1) w przypadkach gdy regionalny obserwator ICCAT zauważy coś, co może stanowić niezgodność z zaleceniami ICCAT, niezwłocznie przekazuje tę informację przedsiębiorstwu wysyłającemu regionalnego obserwatora ICCAT, które niezwłocznie przekazuje ją organom państwa bandery statku łowczego;
- 2) zapisują i składają raporty z działalności połowowej;
- 3) obserwują i oszacowują połowy oraz weryfikują wpisy do dziennika połowowego;
- 4) sporządzają dzienny raport z działań sejnera związanych z transferem;
- 5) obserwują i odnotowują statki, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami zarządzania i ochrony ICCAT;
- 6) zapisują i składają raporty z prowadzonych działań związanych z transferem;

- 7) weryfikują pozycję statku podczas transferu;
 - 8) obserwują i oszacowują przenoszone produkty, również poprzez przegląd zapisów wideo;
 - 9) weryfikują i zapisują nazwę danego statku rybackiego i jego numer ICCAT;
 - 10) prowadzą prace naukowo-badawcze, takie jak gromadzenie danych w ramach zadania II, jeżeli wymaga tego Komisja ICCAT, na podstawie wytycznych SCRS;
- b) w przypadku regionalnych obserwatorów ICCAT w miejscach hodowli lub tuczu i tonarach – monitorują zgodność tych miejsc hodowli lub tuczu i tonarów ze stosownymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT.
- W szczególności regionalni obserwatorzy ICCAT:
- 1) weryfikują dane zawarte w deklaracji transferu i deklaracji umieszczania w sadzach oraz BCD, w tym poprzez przegląd zapisów wideo;
 - 2) poświadczają dane zawarte w deklaracji transferu i deklaracji umieszczania w sadzach oraz w BCD;
 - 3) sporządzają dzienny raport ze związanych z transferem działań miejsc hodowli lub tuczu i tonarów;
 - 4) kontrasygnują deklarację transferu i deklarację umieszczania w sadzach i BCD jedynie wtedy, gdy zgadzają się, że zawarte w nich informacje są spójne z ich uwagami, włącznie z nagraniem wideo potwierdzającym zgodność na mocy wymogów określonych w art. 35 ust. 1 i art. 44 ust. 1;
 - 5) prowadzą wymagane przez Komisję prace naukowo-badawcze, np. gromadzenie próbek, na podstawie wytycznych SCRS;

- 6) rejestrują i weryfikują obecność wszelkiego oznakowania, w tym również znaki naturalne, oraz informują o wszelkich śladach niedawnego usuwania oznakowania;
 - c) sporządzają ogólne raporty obejmujące informacje zebrane zgodnie z niniejszym punktem oraz zapewniają kapitanowi i operatorowi miejsca hodowli lub tuczu możliwość zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji;
 - d) przedkładają Sekretariatowi ogólny raport, o którym mowa w lit. c), w ciągu 20 dni od zakończenia okresu obserwacji;
 - e) pełnią wszelkie inne funkcje określone przez Komisję ICCAT.
4. Regionalni obserwatorzy ICCAT traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji sejnów i miejsc hodowli lub tuczu związanych z połowem i transferem oraz potwierdzają przyjęcie tego wymogu na piśmie, co stanowi warunek wyznaczenia ich jako regionalnych obserwatorów ICCAT.
5. Regionalni obserwatorzy ICCAT spełniają wymogi przepisów ustawowych i wykonawczych państwa bandery lub państwa miejsca hodowli lub tuczu, którego jurysdykcji podlega statek lub miejsce hodowli lub tuczu, do którego regionalny obserwator ICCAT został przydzielony.
6. Regionalni obserwatorzy ICCAT przestrzegają hierarchii i ogólnych zasad zachowania obowiązujących cały personel statku i miejsca hodowli lub tuczu, pod warunkiem że zasady te nie kłócą się z obowiązkami regionalnych obserwatorów ICCAT wynikającymi z niniejszego programu ani z obowiązkami personelu statków i miejsc hodowli lub tuczu określonych w pkt 7 niniejszego załącznika i art. 51 ust. 6.

OBOWIĄZKI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO BANDERY WOBEC REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

7. Państwa członkowskie odpowiedzialne za sejner, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar zapewniają, aby regionalni obserwatorzy ICCAT:
- a) mieli dostęp do personelu statku, miejsca hodowli lub tuczu i tonara oraz do narzędzi, sadzów i urządzeń;
 - b) na żądanie mieli dostęp do następujących urządzeń – jeżeli są one na statku, do którego zostali przydzieleni – w celu ułatwienia wykonywania ich obowiązków, określonych w pkt 3 niniejszego załącznika:
 - 1) urządzenia nawigacji satelitarnej;
 - 2) ekrany radarowe w czasie pracy;
 - 3) elektroniczne urządzenia łączności;
 - c) mieli zapewnione zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak oficerowie;
 - d) mieli zapewnione odpowiednie miejsce na mostku lub w sterowni do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie odpowiednie do wykonywania obowiązków obserwatora.

KOSZTY WYNIKAJĄCE Z PROGRAMU REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

8. Wszystkie koszty związane z działalnością regionalnych obserwatorów ICCAT ponoszone są przez operatorów miejsc hodowli lub tuczu lub właścicieli sejnerów.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

System wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT

Na czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975 r.) oraz na dorocznym posiedzeniu w 2008 r. w Marrakeszu ICCAT ustaliła, że:

Zgodnie z art. IX ust. 3 Konwencji Komisja ICCAT zaleca ustanowienie następujących uzgodnień w zakresie międzynarodowej kontroli poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej w celu zapewnienia stosowania Konwencji i obowiązujących na jej mocy środków:

I. POWAŻNE NARUSZENIA

1. Do celów niniejszej procedury poważne naruszenie oznacza następujące naruszenia środków zarządzania i ochrony ICCAT przyjętych przez Komisję ICCAT:
 - a) łowienie bez licencji, zezwolenia lub upoważnienia wydanego przez CPC bandery;
 - b) zaniedbania w prowadzeniu wystarczających rejestrów połowów i danych dotyczących połowów zgodnie z wymogami Komisji ICCAT w zakresie sprawozdawczości lub znaczna ilość błędów w takich rejestrach połowów lub danych dotyczących połowów;
 - c) połowy w obszarze zamkniętym;
 - d) połowy w okresie zamkniętym;
 - e) celowe przyjmowanie lub zatrzymywanie gatunków niezgodnie z obowiązującymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT;

- f) znaczące naruszenie limitów połowowych lub kwot obowiązujących na mocy przepisów ICCAT;
- g) wykorzystywanie zakazanych narzędzi połowowych;
- h) fałszowanie lub celowe zatajanie oznaczeń, tożsamości lub rejestracji statku rybackiego;
- i) zatajanie dowodów dotyczących dochodzenia w sprawie naruszenia, manipulowanie nimi lub ich usuwanie;
- j) wielokrotne naruszenia, które łącznie stanowią poważne zlekceważenie obowiązujących środków ICCAT;
- k) napaść na upoważnionego inspektora lub obserwatora, opieranie się mu, zastraszanie go, molestowanie seksualne, ingerowanie w jego czynności, niesłuszne utrudnianie prowadzenia tych czynności lub ich opóźnianie;
- l) celowe manipulowanie VMS lub jego dezaktywacja;
- m) inne naruszenia stwierdzone przez ICCAT, po ich włączeniu do zmienionej wersji niniejszej procedury i jej rozpowszechnieniu;
- n) połowy z pomocą samolotu zwiadowczego;
- o) ingerowanie w satelitarny system monitorowania lub prowadzenie działalności bez VMS;
- p) dokonywanie transferu bez deklaracji transferu;
- q) przeladunek na morzu.

2. W przypadku wejścia na statek i inspekcji statku rybackiego, w czasie której upoważnieni inspektorzy stwierdzą działanie lub stan stanowiące poważne naruszenie określone w pkt 1, organy państwa bandery statków inspekcyjnych natychmiast powiadamiają o nim państwo bandery statku rybackiego bezpośrednio, jak również poprzez Sekretariat ICCAT. W takich przypadkach inspektor powiadamia również każdy statek inspekcyjny państwa bandery statku rybackiego, o którym wiadomo, że znajduje się w pobliżu.
3. Inspektorzy ICCAT rejestrują w dzienniku połowowym statku rybackiego przeprowadzone inspekcje i wszelkie stwierdzone naruszenia.
4. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby po inspekcji, o której mowa w pkt 2, dany statek rybacki zaprzestał wszelkiej działalności połowowej. Państwo członkowskie bandery wymaga, aby statek rybacki skierował się w ciągu 72 godzin do portu wyznaczonego przez to państwo, gdzie zostanie wszczęte dochodzenie.
5. Jeżeli statek nie zostaje wezwany do portu, państwo członkowskie bandery przedstawia we właściwym czasie odpowiednie uzasadnienie dla Komisji Europejskiej, która przekazuje informacje do Sekretariatu ICCAT, który z kolei udostępnia je innym umawiającym się stronom na ich wniosek.

II. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI

6. Inspekcje są przeprowadzane przez inspektorów wyznaczonych przez umawiające się strony. Nazwy upoważnionych agencji rządowych i nazwiska wszystkich inspektorów wyznaczonych w tym celu przez odpowiednie rządy są zgłaszane Komisji ICCAT.

7. Statki wykonujące zadania w zakresie międzynarodowych wejść na statek i inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem wywieszają specjalną flagę lub proporzec zatwierdzony przez Komisję ICCAT i wydany przez Sekretariat ICCAT. Nazwy statków wykorzystywanych do tych celów zostają zgłoszone do Sekretariatu ICCAT tak szybko, jak jest to możliwe przed rozpoczęciem inspekcji. Sekretariat ICCAT udostępnia informacje dotyczące wyznaczonych statków inspekcyjnych wszystkim CPC, w tym przez opublikowanie ich na swojej chronionej hasłem stronie internetowej.
8. Każdy inspektor posiada odpowiedni dokument tożsamości wydany przez organy państwa bandery, w formie przedstawionej w pkt 21 niniejszego załącznika.
9. Z zastrzeżeniem ustaleń uzgodnionych na mocy pkt 16 statek pod banderą umawiającej się strony prowadzący połowy tuńczyka lub ryb tuńczykopodobnych na obszarze objętym Konwencją poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej zatrzymuje się po otrzymaniu odpowiedniego sygnału zgodnie z Międzynarodowym Kodem Sygnałowym od statku, który wywiesza proporzec ICCAT, o którym mowa w pkt 7, i na którym znajduje się inspektor, chyba że statek prowadzi akurat operacje połowowe; w takim przypadku statek zatrzymuje się niezwłocznie po zakończeniu takich operacji. Kapitan statku udziela zespołowi dokonującemu inspekcji, o którym mowa w pkt 10, zezwolenia na wejście na statek i udostępnia drabinkę wejściową. Kapitan umożliwia zespołowi dokonującemu inspekcji skontrolowanie urządzeń, połowu lub narzędzi oraz wszelkiej odpowiedniej dokumentacji w sposób, który inspektor uzna za konieczny do sprawdzenia przestrzegania obowiązujących zaleceń Komisji ICCAT w odniesieniu do państwa bandery statku poddawanego inspekcji. Ponadto inspektor może zwrócić się o wszelkie niezbędne wyjaśnienia.
10. Wielkość zespołu dokonującego inspekcji jest ustalana przez oficera dowodzącego statku inspekcyjnego, z uwzględnieniem stosownych okoliczności. Zespół dokonujący inspekcji jest tak mały, jak to możliwe do pewnej i bezpiecznej realizacji zadań przewidzianych w niniejszym załączniku.

11. Po wejściu na statek inspektor przedstawia dokument tożsamości opisany w pkt 8. Inspektor musi przestrzegać ogólnie przyjętych międzynarodowych przepisów, procedur i praktyk dotyczących bezpieczeństwa statku poddawanego inspekcji i jego załogi oraz zminimalizować zakłócenia dla działalności połowowej lub przechowywania produktu oraz, o ile to możliwe, unikać działań, które wpłynęłyby niekorzystnie na jakość połowu znajdującego się na statku.

Każdy inspektor ogranicza swoje badania do ustalenia, czy przestrzega się zaleceń Komisji ICCAT obowiązujących w odniesieniu do państwa bandery danego statku. Podczas przeprowadzania inspekcji inspektor może zwrócić się do kapitana statku rybackiego o wszelką niezbędną pomoc. Inspektor sporządza sprawozdanie z inspekcji w formie zatwierdzonej przez Komisję ICCAT. Inspektor podpisuje sprawozdanie w obecności kapitana statku, który ma prawo dodać do sprawozdania wszelkie uwagi, jakie uzna za odpowiednie, lub zwrócić się o ich dodanie oraz podpisuje te uwagi.

12. Kopie sprawozdania przekazuje się kapitanowi statku oraz rządowi, któremu podlega zespół dokonujący inspekcji i który przekazuje kopie właściwym organom państwa bandery statku poddawanego inspekcji oraz Komisji ICCAT. W przypadku stwierdzenia jakiegokolwiek naruszenia zaleceń ICCAT inspektor powiadamia również, w miarę możliwości, każdy statek inspekcyjny państwa bandery statku rybackiego, o którym wiadomo, że znajduje się w pobliżu.
13. Opór wobec inspektora lub niewypelnianie jego poleceń są traktowane przez państwo bandery statku poddawanego inspekcji w sposób podobny do tego, w jaki traktuje ono podobne zachowania wobec inspektora krajowego.

14. Inspektor wypełnia swoje obowiązki na mocy tych ustaleń zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, ale podlega kontroli operacyjnej władz krajowych i jest wobec nich odpowiedzialny.
15. Umawiające się strony biorą pod uwagę sprawozdania z inspekcji, rejestry obserwacji zgodnie z zaleceniem 94-09 oraz stwierdzenia wynikające z inspekcji dokumentów przez zagranicznych inspektorów na mocy tych ustaleń oraz podejmują w związku z tym zgodnie z prawodawstwem krajowym działania na podobnej zasadzie jak w przypadku sprawozdań inspektorów krajowych. Przepisy niniejszego punktu nie nakładają na umawiającą się stronę obowiązku nadawania większej wartości dowodowej sprawozdaniu zagranicznego inspektora niż wartość, jaką miałyby to sprawozdanie w państwie inspektora. Umawiające się strony współpracują w celu ułatwienia postępowania sądowego lub innego rodzaju postępowania będącego skutkiem sprawozdania inspektora na mocy niniejszych ustaleń.
16.
 - a) Do dnia 15 lutego każdego roku umawiające się strony powiadamiają Komisję ICCAT o tymczasowych planach przeprowadzania inspekcji na mocy niniejszego rozporządzenia w danym roku kalendarzowym, a Komisja ICCAT może zaproponować umawiającym się stronom koordynację operacji krajowych w tej dziedzinie, w tym liczbę inspektorów i statków, na których znajdują się inspektorzy.
 - b) Ustalenia określone w niniejszym rozporządzeniu oraz plany uczestnictwa stosuje się między umawiającymi się stronami, o ile nie uzgodniły one inaczej, a wszelkie tego typu uzgodnienia zgłasza się Komisji ICCAT. Wdrożenie systemu zostanie jednak zawieszone pomiędzy dwoma umawiającymi się stronami, jeżeli jedna z nich zgłosi to Komisji ICCAT w oczekiwaniu na realizację uzgodnień.

17.
 - a) Narzędzia połowowe kontroluje się zgodnie z regulacjami obowiązującymi na podobszarze, na którym ma miejsce inspekcja. Inspektor określa podobszar, na którym miała miejsce inspekcja, oraz przedstawia w sprawozdaniu z inspekcji opis wszelkich stwierdzonych naruszeń.
 - b) Inspektor jest uprawniony do inspekcji wszystkich stosowanych lub znajdujących się na statku narzędzi połowowych.
18. Inspektor umieszcza znak identyfikacyjny zatwierdzony przez Komisję ICCAT na każdym narzędziu połowowym, które wydaje się niezgodne z zaleceniami Komisji ICCAT obowiązującymi dla państwa bandery danego statku, i odnotowuje to w swoim sprawozdaniu z inspekcji.
19. Inspektor może sfotografować narzędzia, urządzenia, dokumentację i wszelkie inne elementy, które uzna za niezbędne, w sposób ujawniający te cechy, które jego zdaniem są niezgodne z obowiązującymi przepisami; w takim przypadku fotografowane obiekty wymienia się w sprawozdaniu, a do kopii sprawozdania przeznaczonej dla państwa bandery dołącza się kopie tych zdjęć.
20. Inspektor dokonuje, w razie konieczności, inspekcji wszystkich połowów na statku w celu ustalenia zgodności z zaleceniami ICCAT.
21. Wzór dowodu tożsamości dla inspektorów jest następujący:

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA		 ICCAT	
Inspector Identity Card		The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.	
Photograph	Contracting Party:		
	Inspector Name:		
	Card n°:	ICCAT Executive Secretary Inspector	
Issue Date:	Valid five years		

ZAŁĄCZNIK IX

Minimalne normy w zakresie procedur dotyczących nagrań wideo

Operacje transferu

1. Elektroniczny nośnik zawierający oryginalne nagrania wideo przekazywany jest jak najszybciej po zakończeniu operacji transferu regionalnemu obserwatorowi ICCAT, który niezwłocznie sygnuje go inicjałami, aby uniknąć wszelkich dalszych manipulacji.
2. Oryginalny zapis należy przechowywać na statku łowczym lub – w stosownych przypadkach – u operatora miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, przez cały okres obowiązywania upoważnienia.
3. Należy sporządzić dwa identyczne egzemplarze nagrania wideo. Jeden egzemplarz przekazywany jest regionalnemu obserwatorowi ICCAT na pokładzie sejnera, a jeden krajowemu obserwatorowi obecnemu na holowniku, przy czym ten drugi egzemplarz dołącza się do deklaracji transferu i do połowów, których on dotyczy. Procedura taka powinna mieć zastosowanie wyłącznie do obserwatorów krajowych w przypadku transferów między holownikami.
4. Na początku lub na końcu każdego nagrania wideo należy zamieścić numer zezwolenia na transfer ICCAT.
5. Na każdym nagraniu wideo przez cały czas wyświetla się godzina i data nagrania.
6. Przed rozpoczęciem transferu nagranie wideo musi obejmować otwarcie i zamknięcie sieci/drzwi oraz materiał pokazujący, czy tonary, na które i z których dokonuje się transferu, zawierają już tuńczyka błękitnopłetwego.

7. Nagrania wideo są ciągle bez żadnych przerw i cięć oraz obejmują całą operację transferu.
8. Nagranie wideo ma odpowiednią jakość umożliwiającą oszacowanie liczby przeniesionych tuńczyków błękitnopłetwych.
9. Jeżeli nagranie wideo ma jakość niewystarczającą do oszacowania liczby przeniesionych tuńczyków błękitnopłetwych, organy kontrolne wnioskuje o nowy transfer. Nowy transfer obejmuje przeniesienie wszystkich tuńczyków błękitnopłetwych znajdujących się w sadzu odbierającym do innego sadza, który musi być pusty.

Umieszczanie w sadzach

1. Elektroniczny nośnik zawierający oryginalne nagrania wideo przekazywany jest jak najszybciej po zakończeniu operacji umieszczania w sadzach regionalnemu obserwatorowi ICCAT, który niezwłocznie sygnuje go inicjałami w celu uniknięcia wszelkich dalszych manipulacji.
2. Oryginalne nagranie przechowuje się w stosownych przypadkach w miejscach hodowli lub tuczu, przez cały okres obowiązywania upoważnienia.
3. Sporządza się dwa identyczne egzemplarze nagrania wideo. Jeden egzemplarz przekazywany jest regionalnemu obserwatorowi ICCAT przydzielonemu do miejsca hodowli lub tuczu.
4. Na początku lub na końcu każdego nagrania wideo wyświetla się numer zezwolenia na umieszczenie w sadzach ICCAT.
5. Na każdym nagraniu wideo przez cały czas wyświetla się godzina i data nagrania.

6. Przed rozpoczęciem operacji umieszczania w sadzach nagranie wideo musi obejmować otwarcie i zamknięcie sieci/drzwi oraz pokazywać, czy sadze, do których i z których dokonuje się przeniesienia, zawierają już tuńczyka błękitnopłetwego.
 7. Nagrania wideo są ciągłe bez żadnych przerw i cięć oraz obejmują całą operację umieszczania w sadzach.
 8. Nagranie wideo ma jakość wystarczającą do oszacowania liczby przenoszonych tuńczyków błękitnopłetwych.
 9. Jeżeli nagranie wideo ma jakość niewystarczającą do oszacowania liczby przeniesionych tuńczyków błękitnopłetwych, organy kontrolne wnioskuje o nową operację umieszczenia w sadzach. Nowa operacja umieszczenia w sadzach obejmuje przeniesienie wszystkich tuńczyków błękitnopłetwych znajdujących się w sadzu odbierającym w miejscu hodowli lub tuczu do innego sadza w miejscu hodowli lub tuczu, który musi być pusty.
-

ZAŁĄCZNIK X

Normy i procedury dotyczące programów i wymogów w zakresie sprawozdawczości,
o których mowa w art. 46 ust. 2–7 i art. 47 ust. 1

A. Stosowanie systemów kamer stereoskopowych

Stosowanie systemów kamer stereoskopowych w kontekście operacji umieszczania w sadzach, zgodnie z wymogami art. 46 niniejszego rozporządzenia, odbywa się następująco:

1. Próbką żywych ryb nie może być mniejsza niż 20 % ilości ryb umieszczanych w sadzach. Jeżeli jest to technicznie możliwe, próbka żywych ryb jest sekwencyjna, tzn. pomiaru dokonuje się na co piątym osobniku; próbkę pobiera się na rybach mierzonych w odległości od 2 do 8 metrów od kamery.
2. Wymiary bramki transferowej łączącej sadz przekazujący i sadz odbierający wynoszą maksymalnie 10 metrów szerokości i 10 metrów wysokości.
3. Jeżeli pomiary długości ryb wykazują rozkład multimodalny (dwie ławice lub więcej ławic o różnych rozmiarach), możliwe jest stosowanie do tej samej operacji umieszczania w sadzach więcej niż jednego algorytmu konwersji; do zamiany długości według rozpiętości na masę całkowitą stosuje się najbardziej aktualny(-e) algorytm(-y) ustanowiony(-e) przez SCRS, zgodnie z kategorią rozmiaru ryb mierzonych podczas umieszczania w sadzach.
4. Przed każdą operacją umieszczania w sadzach prowadzi się zatwierdzanie stereoskopowych pomiarów długości z wykorzystaniem paska skali w odległości od 2 do 8 m.
5. Przy przekazywaniu wyników programu stereoskopowego w informacjach podaje się margines błędu właściwy dla specyfikacji technicznej systemu kamer stereoskopowych, który nie może wykraczać poza zakres $\pm 5\%$.

6. Sprawozdanie z wyników programu stereoskopowego obejmuje dane dotyczące wszystkich specyfikacji technicznych wymienionych powyżej, w tym wielkość próbki, sposób pobierania próbki, odległość od kamery, wymiary bramki transferowej oraz algorytmy (stosunek długości do masy). SCRS poddaje przeglądowi wszystkie te specyfikacje, a jeśli to konieczne, opracowuje zalecenia w sprawie ich zmiany.
 7. Jeżeli nagranie kamerą stereoskopową ma jakość niewystarczającą do oszacowania masy umieszczonych w sadzach tuńczyków błękitnopłetwych, organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu nakazują przeprowadzenie nowej operacji umieszczania w sadzach.
- B. Prezentacja i wykorzystanie wyników programów
1. W przypadku wspólnych operacji połowowych i połowów przy pomocy tonarów przeznaczonych dla miejsca hodowli lub tuczu, w które zaangażowane są pojedyncze CPC lub jedno państwo członkowskie, decyzje dotyczące różnic pomiędzy raportem połowowym a wynikami programu systemu stereoskopowego podejmuje się na poziomie wspólnej operacji połowowej lub całkowitych połowów przy pomocy tonarów. W przypadku wspólnych operacji połowowych, w które zaangażowanych jest więcej CPC lub państw członkowskich, decyzje dotyczące różnic pomiędzy raportem połowowym a wynikami programu systemu stereoskopowego podejmuje się na poziomie operacji umieszczania w sadzach, chyba że organy wszystkich CPC lub państw członkowskich bandery statków łowczych zaangażowanych we wspólną operację połowową postanowią inaczej.

2. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przedstawia państwu członkowskiemu lub CPC odpowiedzialnym za statek łowczy lub tonar oraz Komisji raport obejmujący następujące dokumenty:
- a) raport techniczny dotyczący systemu stereoskopowego zawierający:
 - informacje ogólne: gatunki, obszar, sadz, data, algorytm,
 - informacje statystyczne dotyczące wielkości: średnia masa i długość, minimalna masa i długość, maksymalna masa i długość, liczba ryb, od których pobrano próbki, zróżnicowanie masy, zróżnicowanie rozmiaru;
 - b) szczegółowe wyniki programu uwzględniające rozmiar i masę każdej ryby, od której pobrano próbkę;
 - c) raport z umieszczania w sadzach zawierający:
 - ogólne informacje dotyczące operacji: liczba operacji umieszczania w sadzach, nazwa miejsca hodowli lub tuczu, numer sadza, numer BCD, numer ITD, nazwa i bandera statku łowczego lub tonara, nazwa i bandera holownika, data operacji przeprowadzonych w ramach systemu stereoskopowego i nazwa pliku zawierającego nagranie,
 - algorytm stosowany do przeliczenia długości na masę,
 - porównanie ilości zadeklarowanej w BCD oraz ilości wykrytej za pomocą systemu stereoskopowego, z uwzględnieniem liczby ryb, średniej masy i masy całkowitej (wzór stosowany do obliczenia różnicy jest następujący: $(\text{System stereoskopowy} - \text{BCD}) / \text{System stereoskopowy} * 100$),

- margines błędu systemu,
- w przypadku raportów z umieszczania w sadzach odnoszących się do wspólnych operacji połowowych / tonarów ostatni raport z umieszczania w sadzach zawiera również streszczenie wszystkich informacji z poprzednich raportów z umieszczania w sadzach.

3. Po otrzymaniu raportu z umieszczania w sadzach organy państwa członkowskiego statku łowczego lub tonara podejmują wszelkie niezbędne działania w zależności od następujących sytuacji:

- a) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD mieści się w zakresie wyników z systemu stereoskopowego:
 - nie wydaje się nakazu wypuszczenia,
 - należy wprowadzić zmiany w dokumencie BCD zarówno w zakresie liczby (stosując liczbę ryb uzyskaną przez system kamer kontrolnych lub inne techniki), jak i średniej masy, przy czym nie zmienia się masy całkowitej;
- b) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD kształtuje się poniżej najniższej wartości z zakresu wyników z systemu stereoskopowego:
 - wydaje się nakaz wypuszczenia przy zastosowaniu najniższej wartości z zakresu wyników z systemu stereoskopowego,
 - operacje wypuszczania przeprowadza się zgodnie z procedurami określonymi w art. 34 ust. 2 i załączniku XI,
 - po zakończeniu operacji wypuszczania należy wprowadzić zmiany w BCD zarówno w zakresie liczby (stosując różnicę między liczbą ryb uzyskaną z kamer kontrolnych a liczbą ryb wypuszczonych), jak i średniej masy, przy czym nie zmienia się masy całkowitej;

- c) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD przewyższa najwyższą wartość z zakresu wyników z systemu stereoskopowego:
- nie wydaje się nakazu wypuszczenia;
 - wprowadza się odpowiednie zmiany w BCD w odniesieniu – odpowiednio – do masy całkowitej (stosując najwyższą wartość w zakresie wyników z systemu stereoskopowego), liczby ryb (stosując wyniki z kamer kontrolnych) oraz średniej masy.

4. W przypadku każdej istotnej zmiany BCD wprowadzone w sekcji 2 wartości (liczba i masa) są spójne z wartościami wprowadzonymi w sekcji 6, a wartości w sekcjach 3, 4 i 6 nie są wyższe niż wartości w sekcji 2.
5. W przypadku wyrównywania różnic stwierdzonych w indywidualnych raportach z umieszczania w sadzach w odniesieniu do wszystkich operacji umieszczania w sadzach przeprowadzonych w ramach wspólnych operacji połowowych / połowów w tonarach, bez względu na to, czy konieczna jest operacja wypuszczenia, wprowadza się zmiany we wszystkich odpowiednich BCD na podstawie najniższej wartości w zakresie wyników z systemu stereoskopowego. Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym ilości wypuszczonego tuńczyka błękitnopłetwego w odniesieniu do masy / liczby sztuk wypuszczonych ryb. Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym tuńczyka błękitnopłetwego, który nie został wypuszczony, lecz w odniesieniu do którego wyniki z systemu stereoskopowego lub uzyskane innymi technikami różnią się od wartości zgłoszonych jako złowione lub poddane transferowi, w celu oddania tych różnic.

Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym połowów objętych operacją wypuszczenia w odniesieniu do masy / liczby sztuk wypuszczonych ryb.

ZAŁĄCZNIK XI

Protokół operacji wypuszczania

1. Operacja wypuszczania do morza tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w hodowli lub tuczu jest nagrywana za pomocą kamery wideo i obserwowana przez regionalnego obserwatora ICCAT, który sporządza raport i przedkłada go razem z nagraniem wideo Sekretariatowi ICCAT.
2. Jeżeli wydano nakaz wypuszczenia operator miejsca hodowli lub tuczu występuje z wnioskiem o wysłanie regionalnego obserwatora ICCAT.
3. Operacja wypuszczania do morza tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w transporcie lub tonarów jest obserwowana przez krajowego obserwatora z państwa członkowskiego odpowiedzialnego za holownik lub tonar, który sporządza raport i przedkłada go organom kontroli w odpowiedzialnym państwie członkowskim.
4. Przed dokonaniem operacji wypuszczania organy kontroli państwa członkowskiego mogą nakazać przeprowadzenie transferu kontrolnego z wykorzystaniem kamer tradycyjnych lub stereoskopowych w celu oszacowania liczby i masy ryb, które muszą zostać wypuszczone.
5. Organy państwa członkowskiego mogą zastosować wszelkie dodatkowe środki, jakie uznają za konieczne do zapewnienia, aby operacje wypuszczania odbywały się w najodpowiedniejszym momencie i miejscu, tak aby zwiększyć prawdopodobieństwo powrotu ryb do stada. Operator jest odpowiedzialny za przeżywalność ryb aż do ukończenia operacji wypuszczania. Operacje wypuszczania przeprowadza się w ciągu trzech tygodni od zakończenia operacji umieszczania w sadzach.
6. Po zakończeniu operacji odławiania ryby, które pozostają w miejscu hodowli lub tuczu i nie są objęte BCD wypuszcza się zgodnie z procedurami określonymi w art. 34 ust. 2 i niniejszym załączniku.

ZAŁĄCZNIK XII

Postępowanie z martwymi rybami

W trakcie operacji połowowych prowadzonych przez sejnery należy w dzienniku połowowym statku rybackiego zarejestrować ilość ryb martwych znalezionych w okrężnicy i odjąć ją odpowiednio od kwoty danego państwa członkowskiego.

Rejestrowanie/przetwarzanie martwych ryb w czasie pierwszego transferu

- 1) Operator holownika otrzymuje BCD z wypełnionymi sekcjami: 2 (Połów całkowity), 3 (Handel żywymi rybami) i 4 (Transfer – w tym ryby „martwe”).

Ilości całkowite zarejestrowane w sekcjach 3 i 4 odpowiadają ilościom zarejestrowanym w sekcji 2. BCD towarzyszy oryginalna deklaracja transferu ICCAT (ITD) zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Ilości zgłoszone w ITD (ryby żywe objęte transferem) odpowiadają ilościom zgłoszonym w sekcji 3 powiązanego BCD.

- 2) Odcinek BCD obejmujący sekcję 8 (Informacje handlowe) należy wypełnić i przekazać operatorowi statku pomocniczego rybołówstwa, który przewozi martwego tuńczyka błękitnopłetwego na brzeg (lub zachować na statku łowczym, jeżeli tuńczyk ma być wyladowany bezpośrednio na brzegu). Do martwej ryby i odcinka BCD dołącza się kopię ITD.
- 3) Ilość martwych ryb rejestruje się w BCD statku łowczego, który dokonał połowu, lub – w przypadku wspólnych operacji połowowych – w BCD statku łowczego lub statku pływającego pod inną banderą uczestniczącego we wspólnej operacji połowowej.

ZAŁĄCZNIK XIII

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 302/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1 i 2
art. 2	art. 3
art. 3	art. 4
art. 4 ust. 1	art. 5 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 6 ust. 1 lit. a)
art. 4 ust. 3 i 5	art. 7
art. 4 ust. 4 akapit drugi	art. 6 ust. 1 lit. a) i ust. 2
art. 4 ust. 6 lit. a), b) oraz akapit drugi	art. 54
art. 4 ust. 6 akapit trzeci	art. 20 ust. 2
art. 4 ust. 7–12	—
art. 4 ust. 13	art. 5 ust. 3
art. 4 ust. 15	art. 17
art. 5 ust. 1	art. 6 ust. 1 lit. b)
art. 5 ust. 2–6	art. 9 ust. 1–6
art. 5 ust. 7, 8, 9 akapit pierwszy	—
art. 5 ust. 9 akapit drugi	art. 6 ust. 2
art. 6	art. 10
art. 7	art. 11 i 12
art. 8	art. 17
art. 9 ust. 1 i 2	art. 14 ust. 1 i 2
art. 9 ust. 3, 4, 5 i 7–10	załącznik I
art. 9 ust. 6	—
art. 9 ust. 11	art. 14 ust. 3
art. 9 ust. 12–15	art. 15

Rozporządzenie (WE) nr 302/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 10	—
art. 11	art. 16 ust. 2, 3 i 5
art. 12 ust. 1–4	art. 19
art. 12 ust. 5	—
art. 13 ust. 1, 2 i 3	art. 19
art. 13 ust. 4	—
art. 14 ust. 1, 2, 3 i 5	art. 20
art. 14 ust. 4	art. 22 ust. 1
art. 15	art. 23
art. 16	art. 29 ust. 1, 3 i 4
art. 17	art. 30
art. 18 ust. 1	art. 25
art. 18 ust. 2	załącznik II
art. 19	art. 24 ust. 1, 2 i 3
art. 20 ust. 1 i 2	art. 26 ust. 1, 2 i 3
art. 20 ust. 3 i 4	art. 27
art. 21	art. 31 ust. 1–4 i 6
art. 22 ust. 1 i 2, akapit pierwszy	art. 33 ust. 1, 3 i 5
art. 22 ust. 2 akapit drugi	art. 34 ust. 1
art. 22 ust. 3	art. 34 ust. 2
art. 22 ust. 4	art. 38 ust. 1, 2 i 3
art. 22 ust. 5	załącznik II
art. 22 ust. 6	art. 33 ust. 6
art. 22 ust. 7	art. 35 ust. 1 i załącznik IX
art. 22 ust. 8 i 9, akapit pierwszy	art. 36
art. 22 ust. 9 akapit drugi	—
art. 22 ust. 10	art. 39
art. 23	art. 32

Rozporządzenie (WE) nr 302/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 24 ust. 1	art. 47 ust. 1
art. 24 ust. 2, 4 i 6	art. 40 ust. 2–5
art. 24 ust. 3	art. 41 ust. 1 i 2
art. 24 ust. 5	art. 42
art. 24 ust. 7	art. 44 ust. 1 i załącznik IX
art. 24 ust. 8 akapit pierwszy	art. 45 ust. 1 i 2
art. 24 ust. 9	—
art. 24 ust. 10	art. 48
art. 24a	załącznik X
art. 25	art. 49
art. 26 ust. 1	art. 26 ust. 4
art. 26 ust. 2	art. 27 ust. 1
art. 26 ust. 3	art. 26 ust. 5
art. 27 ust. 1	art. 31 ust. 5
art. 27 ust. 2	art. 41
art. 27 ust. 3	art. 3 pkt 24
art. 28	art. 55
art. 29	art. 52
art. 30	art. 50
art. 31 ust. 1 i ust. 2 lit. a), b), c) i h)	art. 51 ust. 2–6
art. 31 ust. 2 lit. d)–g)	załącznik VII
art. 31 ust. 3 i 4	załącznik VII
art. 32	art. 35 ust. 2, 3 i 4 art. 44 ust. 2, 3 i 4
art. 33	—
art. 33a	art. 53
art. 34	art. 56
art. 35	—
art. 36	—

Rozporządzenie (WE) nr 302/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 37	art. 57
art. 38	art. 58
art. 38a	art. 59 ust. 1 i 2
art. 39	art. 60
art. 40	—
art. 41	art. 61
